

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 9. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 26. november 2010
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Anne-Marie Meldgaard (S) formand, Pia Adelsteen (DF), Helle Sjelle (KF), Bjarne Laustsen (S), Kim Mortensen (S), Anne Grete Holmsgaard (SF), Hanne Agersnap (SF), Meta Fuglsang (SF), Lone Dybkjær (RV), Bjarne Laustsen (S), Per Clausen (EL)

Desuden deltog: Skatteminister Troels Lund Poulsen, justitsminister Brian Mikkelsen, integrationsminister Birthe Rønn Hornbech, klima- og energiminister Lykke Friis og fødevarerminister Henrik Høegh

Punkt 1. Mundtlig orientering om verserende retssag ved Domstolen på Skatteministeriets område

a) Sag C-398/09 Lady & Kid mod Skatteministeriet

EUU alm. del (09) – bilag 224 (notat af 3/2-10 om afgivelse af indlæg i sag)

Skatteministeren: Jeg vil gerne orientere udvalget om en sag mod Skatteministeriet, hvori Østre Landsret har stillet fire præjudicielle spørgsmål til EU-Domstolen. "Lady & Kid A/S m.fl." omfatter et retssagskompleks med 4 virksomheder, der behandles under ét ved de danske domstole.

Jeg skal i øvrigt om sagen henvise til Skatteministeriets orientering af 1. februar 2010 om afgivelse af indlæg i sagen, som udvalget er bekendt med.

Alle sager om tilbagebetaling af ambi – bortset fra den verserende retssag – er for længst afsluttede. Oprindelsen er den ambi, som blev opkrævet fra 1988 til 1991. Den blev af EU-Domstolen dømt i strid med EU's momsregler og derefter ophævet.

I sådan en situation skal de virksomheder, der har betalt den ulovlige afgift, have den tilbage. Men ikke alle virksomheder fik ambi tilbage, fordi de havde sparet mere, end de betalte, på grund af de samtidigt ophævede arbejdsgiverafgifter, eller fordi virksomhederne havde overvæltet ambien på kunderne.

Der blev afgjort ca. 30.000 sager administrativt og ca. 600 sager for domstolene. Den sag/de sager, som er emnet i dag, er de sidste verserende sager. Alle sagerne er efter Skatteministeriets opfattelse afgjort efter gældende EU-ret, som denne er fortolket af EU-Domstolen.

I sagen her fik virksomhederne i 1997 et administrativt afslag på deres krav om tilbagebetaling af ambien. Dette blev indbragt for Københavns Byret i december 1997 og maj 1998. I december 2002 blev Skatteministeriet frifundet.

Der blev så anket til Østre Landsret i januar 2003. Både for byretten og landsretten har virksomhederne ønsket, at EU-Domstolen fik forelagt spørgsmål om EU-rettens krav i tilbagebetalingsager. Dette er blevet afvist, også af Østre Landsret.

Men landsretten ændrede holdning og besluttede sidste efterår , at der skulle ske forelæggelse for EU-Domstolen.

Vi indbragte dette for Højesteret, som i februar 2010 fastslog, at en dansk overordnet ret ikke kan omgøre en underordnet rets beslutning om at stille præjudicielle spørgsmål til EU-Domstolen. EU-Domstolen skulle derfor behandle de præjudicielle spørgsmål, som landsretten havde forelagt.

De præjudicielle spørgsmål går i det væsentlige på, om Domstolen vil opstille nye skærpede EU-krav i sager om tilbagebetaling af afgifter opkrævet i strid med EU-retten i forhold til de EU-krav, som EU-Domstolen hidtil har opstillet, og som har været lagt til grund i de danske sager.

Regeringen har både i sit skriftlige og mundtlige indlæg argumenteret for, at Domstolen skal fastholde sin retspraksis. I modsat fald ville der blive sat spørgsmålstejn ved det grundlag, som alle danske ambisager er blevet afgjort efter.

Kommissionen har både i sit skriftlige og mundtlige indlæg i alt væsentligt støttet den danske holdning. Ingen andre medlemslande er kommet med indlæg i sagen.

Generaladvokaten vil komme med sit forslag til afgørelse den 7. december 2010. Domstolens svar på de præjudicielle spørgsmål forventer vi først sidst på foråret 2011.

Herefter vil Østre Landsret skulle afgøre de konkrete sager ud fra dommens principper. Den dom kan nok først forventes i efteråret 2011.

Lone Dybkjær spurgte, om Østre Landsret i den danske sag kan gøre andet end at rette sig efter EU-Domstolen.

Hun ville gerne vide, hvad det handler om i penge.

Skatteministeren svarede nej på Lone Dybkjærs første spørgsmål.

Det er svært at sige, hvad det drejer sig om i penge, for det afhænger af, hvordan sagen falder ud.

Punkt 2. Samråd med justitsministeren vedr. samrådsspørgsmål C om Europol m.v.

EUU alm. del (10) – samrådsspørgsmål C

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

”Ministeren bedes redegøre for, hvordan regeringen forestiller sig, at man tilrettelægger de nationale parlamenters inddragelse i den politiske kontrol med Europol og evalueringen af Eurojusts aktiviteter, som fastsat i EU-traktatens artikel 12 m.v., samt redegøre for regeringens foreløbige meningsudvekslinger med Kommissionen herom.”

Lone Dybkjær begrundede samrådsspørgsmålet, som drejer sig om, hvordan de nationale parlamenter får bedre parlamentarisk kontrol med Europol og Eurojust, efter at Europa-Parlamentet har fået mere magt.

Justitsministeren: Udvalget har bedt mig komme i dag for at drøfte tilrettelæggelsen af de nationale parlamenters inddragelse i Europols og Eurojusts arbejde i lyset af de nye regler i Lissabontraktaten.

Inden jeg tager fat på dette spørgsmål, kan det måske være nyttigt med en kort omtale af det EU-retlige grundlag for Europol og Eurojust.

Det europæiske politisamarbejde i Europol har eksisteret siden 1998, hvor Europolkonventionen trådte i kraft. Der blev senere vedtaget tre tillægsprotokoller til denne konvention.

I 2009 besluttede EU-landene at ændre Europols retsgrundlag til en rådsafgørelse. Det skete primært for at forenkle og smidiggøre Europols drift, men også for at gøre Europol til en EU-enhed, der er underlagt unionens almindelige budget og retlige rammer for bl.a. parlamentarisk kontrol.

Den nye Europolafgørelse blev gennemført i dansk ret ved en lov om Den europæiske politienhed – Europol – som trådte i kraft den 1. januar 2010.

Europols opgave er at støtte og styrke de kompetente nationale myndigheders indsats og deres gensidige samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet, terrorisme og andre former for grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater.

Eurojust – der populært sagt er anklagemyndighedens sidestykke til Europol – blev oprettet i 2002 som opfølgning på Det Europæiske Råds beslutning om at oprette en europæisk enhed, der kunne styrke samarbejdet og koordinationen mellem de nationale myndigheder i behandlingen af straffesager med grænseoverskridende aspekter.

I 2008 blev der vedtaget justeringer af Eurojusts retsgrundlag. Formålet hermed var navnlig at styrke informationsudvekslingen, at skabe grundlag for samarbejde med tredjelande og at gøre Eurojust til en mere operationel enhed.

Eurojust har til opgave fremme og forbedre koordineringen mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder i forhold til gensidig retshjælp og udlevering samt yde støtte til medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på at gøre deres efterforskning og retsforfølgning mere effektiv.

Både Europols og Eurojusts aktiviteter bygger således på retsakter, som er vedtaget før den 1. december 2009, hvor Lissabontraktaten som bekendt trådte i kraft.

Det danske retsforbehold har altså ikke på nuværende tidspunkt betydning for Danmarks tilknytning til Europol og Eurojust, og vi deltager dermed fuldt ud i dette samarbejde.

Hvis det eksisterende retsgrundlag for enten Europol eller Eurojust derimod fremover erstattes af en ny retsakt, vil Danmark – hvis vi også har et retsforbehold til den tid – ikke være med i det nye samarbejde.

Hvis den situation opstår, kan Danmark formentlig kun forblive i samarbejdet, hvis vi indgår en form for samarbejdsaftale – muligvis i form af en parallelaftale – med de øvrige medlemsstater om fortsat deltagelse.

I dag er det sådan, når det gælder den parlamentariske inddragelse, at Folketinget inddrages i Europols og Eurojusts aktiviteter som led i Folketingets sædvanlige parlamentariske kontrol med regeringen.

Jeg tænker selvfølgelig på muligheden for at stille spørgsmål til ministeren og adgangen til – som her i dag – at kalde ministeren i samråd. Europaudvalget vil endvidere blive inddraget, når der foreligger forslag til nye retsakter vedrørende Europol og Eurojust, der bliver behandlet på ministerniveau i Rådet – som det f.eks. var tilfældet senest med Europolafgørelsen i 2009.

Det er min opfattelse, at de redskaber, som er til rådighed, giver Folketinget et godt indblik i og en god mulighed for at blive inddraget i Danmarks deltagelse i Europol og Eurojust. Der er derfor efter regeringens opfattelse ikke behov for ændringer i rammerne for inddragelsen af Folketinget.

Jeg kan dog i den forbindelse nævne, at både Europol og Eurojust udgiver årsberetninger om bl.a. institutionernes aktiviteter og sagsbehandling. Jeg ved, at Eurojusts årsberetning sendes direkte til Folketingets Retsudvalg. Hvis der er interesse for det, vil jeg selvfølgelig gerne sørge for, at begge årsberetninger på samme måde bliver oversendt til Europaudvalget til orientering.

Da Lissabontraktaten trådte i kraft den 1. december 2009, var en af de væsentligste målsætninger at styrke EU's demokratiske forankring, hvilket bl.a. er kommet til udtryk ved nye bestemmelser om de nationale parlamenters rolle i EU-arbejdet.

Dette gælder også inden for det politimæssige og strafferetlige samarbejde, hvor der bl.a. er indsat bestemmelser om parlamenternes inddragelse i Europols og Eurojusts aktiviteter. Det bemærkes i den forbindelse, at de nye bestemmelser ikke udspringer af, at Europol og Eurojust er tillagt yderligere kompetencer eller beføjelser, men af det nævnte generelle ønske om at styrke parlamenternes rolle.

Den nye artikel 12 i EU-traktaten fastsætter, at de nationale parlamenter skal inddrages i den politiske kontrol med Europol og evalueringen af Eurojusts aktiviteter i overensstemmelse med artikel 85 og 88 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

9. Europaudvalgsmøde 26/11-10

I artikel 85 og 88 stilles der krav om, at der for henholdsvis Eurojust og Europol vedtages særlige regler med henblik på inddragelsen af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter. Disse særlige regler skal vedtages i Rådet efter de almindelige beslutningsprocedurer.

Det betyder med andre ord, at de nye bestemmelser i Lissabontraktaten forpligter medlemsstaterne til på EU-niveau at vedtage initiativer med henblik på inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i forhold til Eurojusts og Europols virksomhed.

Der er derimod ikke tale om en tilsvarende forpligtelse til at tage nye initiativer på nationalt niveau.

Vi skal derfor først nu til på EU-niveau at påbegynde arbejdet med at opstille og udfylde de nærmere rammer for denne udvidede inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter.

Fra regeringens side er vi positive over for, at de nationale parlamenter bliver inddraget i større omfang, men det er vigtigt, at det sker på en måde, som giver en reel merværdi for parlamenterne uden at vanskeliggøre arbejdet i EU-institutionerne.

Derfor er vi også optaget af, at der foretages en grundig analyse og vurdering af, hvilke initiativer der bør gennemføres for at udfylde Lissabontraktatens intentioner.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at Kommissionen efter det oplyste for tiden arbejder på nogle anbefalinger på dette område, som skulle føre til en række initiativer fra Rådets side. Det er min forventning, at de fremtidige initiativer i Rådet vil blive behandlet på ministerniveau, og det betyder jo, at vi vil få lejlighed til at drøfte sagen her i udvalget.

Med hensyn til den del af samrådsspørgsmålet, som henviser til regeringens eventuelle drøftelser med Kommissionen, kan jeg oplyse, at regeringen ikke på nuværende tidspunkt har haft nogen meningsudvekslinger med Kommissionen om de nationale parlameters inddragelse i den politiske kontrol og evaluering af Europol og Eurojust.

Som nævnt forventer vi, at Kommissionen – som det også er forudsat i Stockholmprogrammet – vil komme med anbefalinger til den fremtidige inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter på dette område. Til den tid vil vi vurdere, om der fra dansk side er behov for at indlede drøftelser med Kommissionen. Herudover forventer jeg, at Kommissionen vil blive inddraget i Rådets drøftelser af fremtidige initiativer på området.

Sammenfattende kan jeg sige, at det efter regeringens opfattelse naturligvis er vigtigt, at vi får udfyldt den styrkede rolle, der er tiltænkt de nationale parlamenter i Lissabontraktaten.

Da de nye bestemmelser i Lissabontraktaten om bl.a. de nationale parlameters inddragelse i forbindelse med arbejdet i Europol og Eurojust retter sig mod initiativer på EU-niveau, afventer vi nu de udspil, som vil komme fra EU-systemet.

Lone Dybkjær var ikke tilfreds med justitsministerens svar, idet hun ikke mente, vi kunne sidde passivt og se, hvad der vil ske. Hun var ikke glad for, at

justitsministeren sagde, at den parlamentariske kontrol ikke må lægge hindringer i vejen for institutionerne, for sådan vil institutionerne altid opfatte det.

Det er ikke noget nyt, at vi vil have indsigt i, hvad der foregår i Europol og Eurojust. Det er ikke ensbetydende med, at vi vil gå ind i de enkelte sager, men vi må overordnet interessere os for, hvad der er af beføjelser, og hvilke regler der gælder for medarbejderne.

Lone Dybkjær havde været med til et COSAC-møde, hvor man havde haft besøg af cheferne for Europol og Eurojust. Hun betegnede det som sindssygt vigtigt, at vi får kontrol fra de nationale parlamenter, idet Europa-Parlamentet ellers vil sætte sig på det hele.

Kontrollen skal selvfølgelig ikke foregå på dansk grund. Måske er det ikke justitsministeren, man skal spørge. Måske er det noget, parlamenterne selv skal samarbejde om. Hun ville dog opfordre justitsministeren til at spille aktivt med.

Formanden henviste til, at på det pågældende møde i COSAC lovede kommissær Sefcovic, at Kommissionen ville inddrage de nationale parlamenter i udformningen af retsakter, inden de blev fremsat.

Justitsministeren vidste ikke, hvad kommissær Sefcovic havde lovet, men han mente, COSAC spiller en væsentlig rolle for den parlamentariske kontrol. Det er måske mere Europaudvalgets sag, hvad det vil sige på COSAC-møderne, men justitsministeren spillede gerne med.

Han syntes alligevel, det er vigtigt at gøre opmærksom på, at man i det danske Folketing kan stille spørgsmål til den danske regering, idet den danske statsadvokat, som sidder i Eurojust, er underlagt justitsministerens instruktionsbeføjelse. På samme måde har vi en repræsentant i Europol.

For så vidt angår den parlamentariske kontrol på europæisk plan mente justitsministeren, det var naturligt at afvente et udspil fra Kommissionen, inden regeringen går nærmere ind i sagen. Han ville dog gerne tage en dialog med Europaudvalget om den, og lovede at orientere udvalget, når der kommer et udspil fra Kommissionen.

Lone Dybkjær betegnede det som fint nok, at vi kan kontrollere den danske minister, men pointerede, at det, hun interesserede sig for, var den overordnede kontrol på europæisk plan. Måske kunne man bede den kommende repræsentant for Folketinget i Bruxelles undersøge, hvad der foregår i de andre lande, men hun ville også bede justitsministeren om at være behjælpelig, for regeringen har jo også repræsentanter i Bruxelles. COSAC er ikke en institution, som har beslutningskompetence.

Formanden pegede på, at Kommissionen har meddelt, at den ikke vil fremsætte retsakter på området før i 2013 eller 2014. Derfor spurgte hun, om vi fra dansk side vil presse på, så man kan komme hurtigere i gang.

Justitsministeren mente godt, den danske regering kunne spørge Kommissionen, hvad dens tidsfrister og planer var, og så kunne den melde tilbage til Europaudvalget. Så kunne man i Europaudvalget tage stilling til, om der er grund til at tage nogle initiativer på området. Vi skal være opmærksom på, at Danmark har nogle muligheder for at påvirke eventuelle initiativer, idet vi har formandskabet i første halvår af 2012.

Lone Dybkjær opfordrede justitsministeren til at tage kontakt til de danske repræsentanter i Europol og Eurojust for at høre, om de har synspunkter på sagen. Det er rigtigt, at vi får formandskabet, og vi har jo tradition for, at vi via uformelle kontakter kan få ret stor indflydelse, når vi kommer ind i god tid.

Justitsministeren kunne godt spørge de danske repræsentanter, men mente, det er nok så vigtigt, at vi spørger seriøst, hvilke planer Kommissionen har.

Formanden bebudede, at der ville komme nogle spørgsmål fra Europaudvalget.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 3051 (retlige og indre anliggender - Justitsministeriets del) den 2.-3. december 2010

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde justitsministeren rådsmødedagsordenens punkter 1-20 samt punkt 27.

Integrationsministeren forelagde rådsmødedagsordenens punkter 21-26 under punkt 6 på Europaudvalgets dagsorden.

Justitsministeren: Som det fremgår af dagsordenen for dagens møde, skal jeg forelægge punkter, der behandles på tre forskellige rådsmøder. Det drejer sig om rådsmødet om retlige og indre anliggender, om mødet i transportrådet og om rådsmødet vedrørende landbrug og fiskeri.

Jeg vil først vende mig mod rådsmødet om retlige og indre anliggender, der afholdes torsdag og fredag i næste uge i Bruxelles. Udvalget har modtaget et samlenotat om sagerne på rådsmødet, og jeg kan oplyse, at dagsordenens punkt 17 er til forhandlingsoplæg, mens de øvrige punkter forelægges til orientering.

Jeg har lige inden dette møde fået at vide, at formandskabet formentlig alligevel ikke vil forelægge punkt 17 til vedtagelse, men kun til politisk drøftelse. Derfor bliver det formentlig ikke nødvendigt at få et forhandlingsoplæg i dag. Men nu forelægger jeg det alligevel til forhandlingsoplæg, så der foreligger et forhandlingsoplæg.

Rådsmødet er det sidste RIA-rådsmøde under det belgiske formandskab, og der er derfor ganske mange punkter på dagsordenen. Det skal dog bemærkes, at en del af punkterne alene er sat på rådsmødedagsordenen med henblik på en statusorientering, ligesom det også kan nævnes, at en del af punkterne er forslag til rådskonklusioner, hvis rækkevidde i hvert fald set fra et dansk synspunkt er forholdsvis beskedne.

Jeg vil i det følgende koncentrere mig om de væsentligste af sagerne, men udvalget er naturligvis velkommen til også at spørge til de sager, som jeg ikke selv nævner.

Det retlige forbehold

Justitsministeren: De sidste par gange, hvor jeg har forelagt rådsmødedagsordner her i udvalget, har jeg indledt med at nævne, at samarbejdet om politi og strafferet med Lissabontraktaten blev en del af det overstatslige samarbejde, hvorfor det er omfattet af det danske forbehold, så Danmark ikke kan medvirke.

Det betyder i forhold til den foreliggende dagsorden, at Danmark ikke vil kunne deltage i vedtagelsen af dagsordenens punkt 1-5.

Som jeg også tidligere har givet udtryk for, vil vi i Justitsministeriet, når vi kender det endelige resultat af forhandlingerne angående de forbeholdsramte forslag, meget nøje vurdere, om der vil være behov for helt eller delvist at gennemføre retsakterne i dansk ret. Jeg er begyndt at tilføje: Hvis det danske forbehold eksisterer til den tid.

I de tilfælde, hvor det ikke er muligt ensidigt at gennemføre forslaget i dansk ret, f.eks. fordi et direktiv bygger på princippet om gensidig anerkendelse, vil regeringen nøje overveje behovet for og muligheden for at indgå en parallelaftale mellem EU og Danmark. Dette gælder eksempelvis dagsordenens punkt 4 og 5, der drejer sig om et direktivforslag til en europæisk efterforskningskendelse i straffesager og et direktivforslag om den europæiske beskyttelsesordre. Som jeg tidligere har understreget over for udvalget, er det vigtigt at holde sig for øje, at Danmark ikke på forhånd kan forvente, at en anmodning om en parallelaftale vil blive imødekommet, og at det i givet fald vil være en langstrakt proces.

Lone Dybkjær tog udgangspunkt i justitsministerens betragtninger om retsforbeholdet og fremhævede, at hvis regeringen vil ophæve vort retsforbehold, vil det være en god idé at skille det fra euroforbeholdet, idet der ikke er udsigt til, at det kan ophæves inden for en kortere årrække, da vi ikke opfylder betingelserne for at komme ind i eurozonen.

Hun mente, dagsordenspunkterne 1-5 og 13-15 samt måske punkt 20 er omfattet af retsforbeholdet. Hun bad om, at man laver en oversigt over, hvilke forslag der er omfattet af retsforbeholdet, så vi kan se, hvor meget det betyder.

Desuden bad hun om, at man i samlenotaterne anfører allerførst i omtalen af de enkelte forslag, om de er omfattet af retsforbeholdet. Det bør også fremgå af notatet, om forslaget i givet fald kan gennemføres ensidigt i dansk ret, eller om det kræver en parallelaftale.

Formanden gjorde opmærksom på, at de sager, som er omfattet af retsforbeholdet, i dagsordenen er markeret med en stjerne. Men det er tilsyneladende ikke nok, så man må overveje den model, Lone Dybkjær foreslår.

Hun nævnte, at justitsministeren på mødet den 1. oktober lovede et notat om konsekvenserne af det danske retsforbehold. Det ville hun rykke for. Det er vigtigt at få det forud for forespørgselsdebatten i Folketingssalen den 7. december.

Pia Adelsteen tilsluttede sig Lone Dybkjærs idé om at skrive allerførst i samlenotaterne, om forslagene er omfattet af retsforbeholdet.

Meta Fuglsang pegede på, at vi på en række områder stillede vore borgere dårligere, fordi vi har et retligt forbehold.

Hun spurgte, om det ikke vil være vanskeligt – og i nogle tilfælde umuligt – at indgå aftaler, som kan bøde herpå.

Kim Mortensen støttede Lone Dybkjærs forslag om, at vi får en oversigt over, hvilke konsekvenser vores retlige forbehold har. I en lang række sager betyder det, at danske borgere bliver ringere stillet end andre EU-landes borgere, og at der er flere og flere områder, hvor Danmark kommer til at stå uden for samarbejdet.

Justitsministeren var enig med Lone Dybkjær i, at det retlige forbehold skal ophæves snarest muligt, men fastholdt, at det er de højere luftlag, der afgør, hvornår der skal finde en afstemning sted. Det ville han ikke kommentere i det offentlige rum.

NOT Han ville gerne give en oversigt over, hvilke sager der var omfattet af det retlige forbehold.

Justitsministeren kunne godt acceptere Lone Dybkjærs idé om, at man i begyndelsen af notatet skriver, om forslaget er omfattet af vort retlige forbehold.

Justitsministeren var enig med Meta Fuglsang i, at retsforbeholdet betyder, at danske borgere i mange tilfælde er dårligere stillet end andre EU-borgere. Det er derfor, vi gerne vil have ophævet retsforbeholdet.

Lone Dybkjær pointerede, at det er ekstremt vigtigt, at vi får en oversigt over, hvor retsforbeholdet får konsekvenser, inden der skal være en forespørgselsdebatt om sagen den 7. december.

Formanden pointerede, at det faktisk var justitsministeren, som uopfordret lovede et notat om sagen for snart to måneder siden. Derfor havde udvalget ikke spurgt om notatet, men hun havde nu rykket for det.

Per Clausen syntes, det var rigtigt godt, at vi får en samlet diskussion om retsforbeholdet. Han tilføjede, at hvis der havde været et flertal i Folketinget, som offensivt ville forsvare retssikkerheden, ville fordelen ved retsforbeholdet selvfølgelig være tydeligere, end den er nu.

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ret til information under straffesager

– *Generel indstilling*

KOM (2010) 0392

Rådsmøde 3051 - bilag 2 (samlenotat side 5)

KOM (2010) 0392 - bilag 1 (grundnotat af 22/9-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 94 (side 188, senest behandlet i EUU 5/11-10)

EUU alm. del (10) – bilag 93 (side 1665, behandlet i EUU 1/10-10)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 1 drejer sig om et direktivforslag om ret til information under straffesager.

Sagen blev nævnt for udvalget forud sidste rådsmøde, hvor der var en orienterende debat om forslaget.

Som jeg nævnte, sidste gang jeg var her i udvalget, har forslaget til formål at regulere myndighedernes forpligtelse til at informere om, hvilke rettigheder man efter national ret har som mistænkt eller tiltalt i en straffesag. De rettigheder, som myndighederne efter forslaget skal informere om, er ret til advokatbistand, ret til information om sigtelsen og tiltalen, ret til aktindsigt, ret til tolkning og oversættelse, ret til at blive stillet for en domstol og retten til tavshed.

Det er forventningen, at forslaget vil blive behandlet på rådsmødet i næste uge med henblik på generel indstilling. Som nævnt flere gange her i udvalget er bestemmelsen om adgang til aktindsigt i straffesager et centralt spørgsmål i forhandlingerne, og tiden vil vise, om det lykkes for formandskabet at finde et kompromis. Det er endnu for tidligt at sige noget endeligt herom.

Når der til sin tid er opnået enighed om direktivforslaget i Europa-Parlamentet og Rådet, vil vi som sagt nøje overveje, om der vil være behov for helt eller delvist at gennemføre direktivet i dansk ret.

Pia Adelsteen spurgte, om det er rigtigt, at regeringen vil overveje, om der er behov for at indføre forslaget i dansk ret, selv om vi har et retligt forbehold.

Justitsministeren sagde generelt til Pia Adelsteen vedrørende overførsel af EU-regler til dansk ret, at vi må sondre imellem, hvor der bliver indført nogle regler, som pålægger alle medlemslandene at indføre de pågældende regler i deres nationale ret, og hvor der bliver indført regler, som indebærer gensidige forpligtelser, altså hvor vi skal anerkende andres afgørelser. Det er kun i det sidste tilfælde, retsforbeholdet er et problem. Hvis der i det første tilfælde er tale om regler, som vi finder fornuftige, kan vi bare indføre dem i dansk ret, selv om vi ikke er forpligtet til at gøre det. Når der er tale om gensidighed, så vil de andre lande ikke anerkende vore afgørelser, så længe vi har retsforbeholdet.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor og om ophævelse af rammeafgørelse 2002/629/RIA*

– Status

KOM (2010) 0095

Rådsmøde 3051 - bilag 2 (samlenotat side 19)

KOM (2009) 0136 – bilag 1 (grundnotat af 20/5-09)

Udvalgs mødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 447 (side 1149, senest behandlet i EUU 28/5-10)

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 409, behandlet i EUU 27/11-09)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 2 er det allerede nævnte forslag til et nyt direktiv om bekæmpelse af menneskehandel.

Formålet med forslaget er at sikre en yderligere tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning på området, som udvalget flere gange tidligere har hørt om. Der lægges op til en tilnærmelse i forhold til retsforfølgning af personer, der begår menneskehandel, beskyttelse af og bistand til personer, der udsættes for menneskehandel og forebyggelse af menneskehandel.

Forslaget indeholder bestemmelser om strafbare handlinger, sanktioner, straffemyndighed, efterforskning og retsforfølgning, ofres rettigheder i straffesager og bistand til ofre samt forebyggelse.

Der blev på rådsmødet i juni i år opnået politisk enighed i Rådet om forslaget. Forslaget har været drøftet i Europa-Parlamentet, der jo som bekendt efter Lissabontraktatens ikrafttræden er medlovgiver inden for det politimæssige og strafferetlige samarbejde.

Der er afholdt en række dialogmøder med Europa-Parlamentet med henblik på at opnå enighed om teksten, og det ser nu ud til at lykkes.

Også i forhold til dette forslag gælder det som nævnt, at vi i Justitsministeriet vil vurdere behovet for at bringe dansk lovgivning i overensstemmelse med direktivforslaget.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at nævne, at der i forhold til de igangværende forhandlinger om direktivet om menneskehandel er opstået en diskussion om betydningen af det danske retlige forbehold. Med det nye direktivforslag lægges der op til, at det hidtidige instrument på området – en rammeafgørelse fra 2002 – ophæves. Den gamle rammeafgørelse blev indgået under det tidligere 3. søjle samarbejde, der jo havde karakter af et mellemfolkeligt samarbejde, som Danmark fuldt ud deltog i.

Vi har hidtil fra dansk side haft den opfattelse, at retsakter, der er vedtaget inden Lissabontraktatens ikrafttræden, og som ophæves eller erstattes af en ny retsakt efter Lissabontraktatens ikrafttræden, ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

Denne opfattelse har Rådets juridiske tjeneste tidligere været enig i, men i forbindelse med forhandlingerne af det nye direktivforslag har tjenesten givet udtryk for en anden opfattelse, nemlig at sådanne gamle retsakter i hvert fald som udgangspunkt fortsat vil være gældende for Danmark. Vi er ikke enige i denne måde at se tingene på, og der har været drøftelser mellem Danmark og centrale aktører om dette spørgsmål. Ambassadørerne drøftede sagen i Coreper i forgårs, og udfaldet var, at Rådets juridiske tjenestes opfattelse blev lagt til grund. Det vil med andre ord sige, at den gamle rammeafgørelse om menneskehandel fortsat skal være gældende for Danmark, selv om rammeafgørelsen for de andre medlemsstaters vedkommende bortfalder og erstattes af et nyt direktiv.

Det skal dog nævnes, at der i Coreper var enighed om, at denne opfattelse ikke nødvendigvis skal være gældende i forhold til fremtidige lignende problemstillinger. Så der er ikke taget stilling til det generelle spørgsmål. Men det verserer selvfølgelig nu.

Vi vil her i tiden op til rådsmødet og under rådsmødet forsøge at overbevise de andre medlemsstater og øvrige centrale aktører om, at Rådets juridiske tjenestes opfattelse ikke er korrekt. Hvis det ikke lykkes, vil vi overveje behovet for at fremsætte en erklæring, hvori den danske holdning bliver tilkendegivet.

Jeg vil gerne understrege, at selv om Rådets juridiske tjenestes opfattelse lægges til grund, har det ikke umiddelbare konsekvenser i den konkrete sag, da rammeafgørelsen om menneskehandel for en del år siden er gennemført i dansk ret.

Der er tale om et ganske kompliceret juridisk-teknisk spørgsmål, og udvalget vil naturligvis blive orienteret om udfaldet af de videre drøftelser.

Jeg tror også, der kunne være et behov for, at vi på et tidspunkt politisk drøfter situationen for at få afklaret lidt nærmere, hvad den danske position skal være i det videre forløb.

Lone Dybkjær mente, det var ekstremt vigtigt, hvad Rådets jurister har sagt om det danske retlige forbehold i relation til direktivforslaget om menneskehandel. Hun spurgte, om det kun drejer sig om dette forslag, eller om det er en generel betragtning. I hvert fald ville hun gerne så hurtigt som muligt have et notat om sagen.

Hun glædede sig over, at der står i samlenotatet, at regeringen er positiv over for forslaget og gerne vil være med, hvis vi kan. Der er tale om et ensidigt direktiv, så det skulle nok kunne lade sig gøre uden parallelaftaler.

Lone Dybkjær mente ikke, at det, justitsministeren havde sagt, var helt i overensstemmelse med det, integrationsministeren har givet udtryk for, når det drejer sig om at betragte de menneskehandlede som ofre.

Kim Mortensen havde forstået det sådan, at det var i den konkrete sag om menneskehandel, Rådets juridiske tjeneste var nået frem til en markant anderledes tolkning af det danske retsforbehold end den, Justitsministeriet havde anlagt. Men vi må vel have en afklaring, da det er svært at forestille sig, at man igennem længere tid kan have forskellige tolkninger.

Justitsministeren svarede Lone Dybkjær, at integrationsministeren naturligvis løbende har været inddraget i forhandlingerne om menneskehandel.

Justitsministeren sagde vedrørende Rådets juridiske tjenestes holdning til det danske forbehold, at så længe det kun drejer sig om sagen om menneskehandel, har den forskellige opfattelse ikke nogen betydning, da Danmark har implementeret direktivet i dansk lovgivning, så Danmark er fortsat omfattet af de gældende regler. Men for så vidt angår den generelle problemstilling er det også rigtigt, at Rådets juridiske tjeneste har en anden opfattelse. Regeringen kan ikke offentliggøre selve notatet fra den juridiske tjeneste, da det er omfattet af fortrolighed, men den kan udarbejde et notat om problemstillingen til Europaudvalget. Vi må drøfte sagen politisk, når vi er kommet lidt mere til bunds i, hvad Rådets juridiske tjeneste mener, både her i Europaudvalget og i andre politiske fora.

Justitsministeren var opmærksom på, at der skal være en drøftelse i Folketingssalen den 7. december af vores retlige forbehold, som formanden er inde på, og vi må se, hvor langt vi kan nå med et notat, idet der er en fælles interesse i at nå til en afklaring.

3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om ophævelse af rammeafgørelse 2004/68/RIA*

– *Generel indstilling*

KOM (2010) 0094

Rådsmøde 3051 - bilag 2 (samlenotat side 34)

KOM (2009) 0135 – bilag 1 (grundnotat af 20/5-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 93 (side 1666, senest behandlet i EUU 1/10-10)

EUU alm. del (09) – bilag 447 (side 1151, behandlet i EUU 28/5-10)

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 407, behandlet i EUU 27/11-09)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Det næste punkt på dagsordenen er punkt 3, der handler om forslag til direktiv om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi. Sagen er blevet nævnt over for udvalget flere gange før, senest forud for rådsmødet i oktober.

Med direktivforslaget foreslås der en tilnærmelse af medlemsstaternes nationale regler om retsforfølgning af personer, der begår seksuelle overgreb mod børn, om beskyttelse og bistand til ofre i disse sager og om forebyggelse af sådanne overgreb.

Forslagets resterende bestemmelser har været genstand for en del diskussion blandt medlemsstaterne. Blandt andet har der været indgående drøftelser om forslagets bestemmelse om videregivelse af oplysninger om rettighedsfrakendelse til de øvrige medlemsstater og gensidig anerkendelse af andre landes foranstaltninger.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at der har været generel støtte blandt medlemsstaterne til helt at fjerne bestemmelserne om gensidig anerkendelse med henvisning til, at dette efter en række medlemsstaters opfattelse bør reguleres i et selvstændigt instrument. Set med danske øjne betyder dette bl.a., at det ikke vil være nødvendigt at overveje, om vi fra dansk side skal anmode EU om, at Danmark i form af en parallelaftale tilknyttes en sådan ordning.

Det forventes, at man på rådsmødet i næste uge kan opnå generel enighed om direktivforslaget i Rådet. Herefter skal Europa-Parlamentet som bekendt behandle sagen. Parlamentet vil sandsynligvis stille en række ændringsforslag, som skal drøftes med Rådet og Kommissionen – i form af de såkaldte trilogmøder – og der kommer således efter alt at dømmes til at gå noget tid, før forslaget kan vedtages endeligt.

4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager*

– *Politisk enighed om visse principielle spørgsmål*

COD (2010) 0817

Rådsmøde 3051 - bilag 2 (samlenotat side 58)

COD (2010) 0817 - bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 16/9-10)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 94 (side 190, senest behandlet i EUU 5/11-10)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Punkt 4 på dagsordenen drejer sig om et direktivforslag til en europæisk efterforskningskendelse. Jeg nævnte også sagen i forbindelse med forelæggelse af dagsordenen for det seneste rådsmøde i begyndelsen af november.

Formålet med forslaget er at indføre et samlet system for medlemsstaternes anmodninger om retshjælp til indsamling og fremskaffelse af bevismateriale, der befinder sig i en anden medlemsstat.

Forslaget bygger på princippet om gensidig anerkendelse, der kendes fra bl.a. den europæiske arrestordre, og indebærer, at medlemsstaterne som udgangspunkt er forpligtede til at anerkende og fuldbyrde en europæisk efterforskningskendelse, medmindre der foreligger en afslagsgrund.

Direktivforslaget omfatter retshjælp til langt de fleste typer af efterforskningskridt som f.eks. afhøring, edition, ransagning og beslaglæggelse mv. Enkelte særlige foranstaltninger som f.eks. fælles efterforskningshold og visse former for aflytning af telekommunikation er dog ikke omfattet af det foreliggende forslag.

Det ventes, at udvalgte dele af forslaget vil blive forelagt på rådsmødet med henblik på politisk enighed om visse principielle spørgsmål. Formandskabet har endnu ikke løftet sløret for, hvilke spørgsmål det drejer sig om, men det kan tænkes,

at f.eks. direktivets anvendelsesområde og afslagsgrunde vil blive drøftet i ministerkredsen.

Pia Adelsteen pegede på, at der er forskellige love i de forskellige EU-lande, og at noget kunne være strafbart i ét EU-land, men ikke i et andet. Hun spurgte, om det ikke giver nogen problemer.

Justitsministeren sagde vedrørende det strafferetlige, at det ikke er sådan, at vi nødvendigvis skal have samme strafferet i alle lande; vi har lov at lave vores egne regler. Der er også forskellige niveauer i dag. Det mente han ikke generelt giver nogen problemer. I den konkrete sag lægges der op til, at vi skal tilpasse de efterforskningsskridt, som landene laver. Vi kan i Danmark have nogle efterforskningsskridt, som vi gerne vil anmode andre medlemslande om at tage. Det skal blive lettere, når det drejer sig om efterforskning af grænseoverskridende kriminalitet som f.eks. i den sag, vi havde om bombe- manden på Jørgensens Hotel.

Pia Adelsteen var klar over, at man i en sag om terror godt kunne bede om hjælp hos andre landes politi, men hun tænkte på situationer, hvor der er tale om et forhold, som i Danmark er ulovligt, men f.eks. i Belgien er lovligt. Skal det belgiske politi så stadig væk respektere vores ønske om efterforskningsskridt.

Justitsministeren sagde med beklagelse til Pia Adelsteen, at det var uafklaret, hvad der skulle ske i en situation som den beskrevne.

5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om den europæiske beskyttelsesordre*

– *Information*

COD (2010) 0802

Rådsmøde 3051 - bilag 2 (samlenotat side 69)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) - bilag 447 (side 1145, behandlet i EUU 28/5-10)

EUU alm. del (09) - bilag 266 (side 679, senest behandlet i EUU 12/2-10)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 5 drejer sig om den europæiske beskyttelsesordre.

Sagen er blevet nævnt over for udvalget flere gange før, senest forud for rådsmødet i oktober.

Tanken med forslaget er, at en person, som er undergivet en såkaldt beskyttelsesforanstaltning i én medlemsstat, fortsat kan være undergivet denne foranstaltning, selv om personen tager ophold i en anden EU-medlemsstat. En beskyttelsesforanstaltning vil bl.a. kunne bestå i tiltag, der beskytter en person mod chikane eller lignende fra en anden person.

På et tidligere rådsmøde blev det besluttet at oversende forslaget til Europa-Parlamentet, og der har været afholdt en række trilogrammer med Europa-Parlamentet med henblik på at opnå enighed om teksten.

På rådsmødet i næste uge forventes formandskabet at orientere om resultatet af forhandlingerne med Europa-Parlamentet, men der lægges ikke op til en egentlig debat om dette dagsordenspunkt.

Pia Adelsteen pegede på, at Rigsadvokaten har peget på, at det kan give et problem, at mænd, der har et tilhold, kan få oplyst, hvor den kvinde, der har fået udstedt tilholdet, opholder sig.

Justitsministeren sagde, at der i det nu foreliggende forslag er taget højde for Rigsadvokatens bekymring.

6. Handlingsplan for bekæmpelse af illegal handel med tunge skydevåben

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3051 - bilag 2 (samlenotat side 78)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

7. Diskussionsoplæg om EU's strategi for bekæmpelse af terrorisme

– *Præsentation*

KOM (2010) 0386

Rådsmøde 3051 - bilag 2 (samlenotat side 82)

Rådsmøde 2979 - bilag 8 (redegørelse vedr. rådsmøde RIA 30/11-09)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

8. EU's eksterne relationer inden for området for "frihed, sikkerhed og retfærdighed"

– *Status*

Rådsmøde 3051 - bilag 2 (samlenotat side 86)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

9. SIS II

– *Status*

KOM (2010) 0633

Rådsmøde 3051 - bilag 2 (samlenotat side 89)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 94 (side 193, senest behandlet i EUU 5/11-10)

EUU alm. del (10) - bilag 93 (side 1668, senest behandlet i EUU 1/10-10)

EUU alm. del (09) - bilag 447 (side 1152, behandlet i EUU 28/5-10)

EUU alm. del (09) - bilag 402 (side 915, behandlet i EUU 16/4-10)

EUU alm. del (09) - bilag 266 (side 680, behandlet i EUU 12/2-10)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Pia Adelsteen nævnte, at der er en yderligere omkostning på 13 millioner euro, og at der står i notatet, at disse merudgifter hovedsageligt skyldes kravet om udvidelse af systemets kapacitet som følge af de nye medlemslandes opkobling til systemet. Hun spurgte, om der var taget højde for yderligere udvidelser af EU.

Justitsministeren pegede på, at der vil gå nogen tid, før EU får nye medlemmer, og at det er en begrænset kreds, der forhandler med EU om optagelse. Han mente ikke, det ville have større betydning for omkostningerne ved SIS II.

10. Europa-Kommissionens meddelelse om en intern sikkerhedsstrategi for Den Europæiske Union

– *Præsentation*

KOM (2010) 0673

Rådsmøde 3051 - bilag 2 (samlenotat side 93)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

11. Udkast til Rådets konklusioner om bekæmpelse af identitetstyveri og lignende kriminalitet

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3051 - bilag 2 (samlenotat side 96)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

12. Udkast til Rådets konklusioner om bekæmpelse af kriminalitet begået af omrejsende kriminelle grupper

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3051 - bilag 2 (samlenotat side 99)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Meta Fuglsang spurgte, hvad den danske regerings holdning er til i højere grad at bruge administrative foranstaltninger over for omrejsende kriminelle grupper.

Justitsministeren sagde, at administrative foranstaltninger f.eks. kan dreje sig om registrering af stjålne effekter. Politiet i Danmark mener ikke, at det vil give nogen særlige problemer.

13. Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger vedrørende en aftale mellem Den Europæiske Union og Australien om overførsel og anvendelse af passagerlisteoplysninger (Passenger Name Record (PNR)) til at forebygge og bekæmpe terrorisme og anden form for grov grænseoverskridende kriminalitet**

– *Vedtagelse*

KOM (2010) 0492

Rådsmøde 3051 - bilag 2 (samlenotat side 102)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 93 (side 1670, senest behandlet i EEU 1/10-10)

14. Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger vedrørende en aftale mellem Den Europæiske Union og Canada om overførsel og anvendelse af passagerlisteoplysninger (Passenger Name Record (PNR)) til at forebygge og bekæmpe terrorisme og anden form for grov grænseoverskridende kriminalitet**

– Vedtagelse

KOM (2010) 0492

Rådsmøde 3051 - bilag 2 (samlenotat side 102)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 93 (side 1670, senest behandlet i EUU 1/10-10)

15. Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger vedrørende en aftale mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om overførsel og anvendelse af passagerlisteoplysninger (Passenger Name Record (PNR)) til at forebygge og bekæmpe terrorisme og anden form for grov grænseoverskridende kriminalitet**

– Vedtagelse

KOM (2010) 0492

Rådsmøde 3051 - bilag 2 (samlenotat side 102)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 93 (side 1670, senest behandlet i EUU 1/10-10)

***) Meddelelsen fra Kommissionen vedrører bl.a. behandling af personoplysninger, som foretages af medlemsstaterne under udøvelse af aktiviteter, der er omfattet af TEUF, tredje del, afsnit V, kapitel 4 eller 5. Ifølge artikel 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til TEUF, tredje del, afsnit V, bindende for eller finder anvendelse i Danmark. Det følger af protokollens artikel 2a, at den nævnte bestemmelse ligeledes finder anvendelse i forbindelse med de regler, der er fastsat på grundlag af TEUF, artikel 16, og vedrører medlemsstaternes behandling af personoplysninger under udøvelsen af aktiviteter, der er omfattet af TEUF, tredje del, afsnit V, kapitel 4 eller 5.

Justitsministeren: Dagsordenens punkter 13-15 drejer sig om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med henholdsvis Australien, Canada og USA om overførsel og anvendelse af passageroplysninger – de såkaldte PNR-oplysninger.

De foreliggende udkast til forslag til rådsafgørelser lægger op til at bemyndige Kommissionen til i overensstemmelse med nærmere angivne forhandlingsdirektiver at føre forhandlinger med Canada, USA og Australien om indgåelse af aftaler om overførsel og anvendelse af passagerlisteoplysninger til at forebygge og bekæmpe terrorisme og anden form for grov grænseoverskridende kriminalitet.

Det forventes, at de endelige forslag vil blive forelagt på rådsmødet med henblik på vedtagelse.

Aftalerne vil være omfattet af retsforbeholdet.

Meta Fuglsang pegede på, at der er tale om tre forskellige dagsordenspunkter og tre forskellige lande, og spurgte, om regeringens holdning er den samme på alle tre punkter.

Justitsministeren svarede, at det er hensigten, at der skal gælde ens aftaler for de tre lande, og at de skal sættes i gang samtidig.

16. Meddelelse fra Europa-Kommissionen om databeskyttelse**

– *Orienterende drøftelse*

KOM (2010) 0609

Rådsmøde 3051 - bilag 2 (samlenotat side 108)

KOM (2010) 0609 - bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 19/11-10)

** Meddelelsen fra Kommissionen vedrører bl.a. behandling af personoplysninger, som foretages af medlemsstaterne under udøvelse af aktiviteter, der er omfattet af TEUF, tredje del, afsnit V, kapitel 4 eller 5. Ifølge artikel 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til TEUF, tredje del, afsnit V, bindende for eller finder anvendelse i Danmark. Det følger af protokollens artikel 2a, at den nævnte bestemmelse ligeledes finder anvendelse i forbindelse med de regler, der er fastsat på grundlag af TEUF, artikel 16, og vedrører medlemsstaternes behandling af personoplysninger under udøvelsen af aktiviteter, der er omfattet af TEUF, tredje del, afsnit V, kapitel 4 eller 5.

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 16 drejer sig om Kommissionens meddelelse om en global metode til beskyttelse af personoplysninger, som forventes at vil blive forelagt på rådsmødet til en orienterende drøftelse.

Meddelelsen fastlægger Kommissionens metode til en modernisering af EU-retlige regler vedrørende beskyttelse af personoplysninger og angiver en række databeskyttelsesretlige emner, som Kommissionen har til hensigt at undersøge nærmere.

Kommissionen har til hensigt i 2011 at fremkomme med et konkret forslag til en revision af de nuværende regler om databeskyttelse, herunder databeskyttelsesdirektivet.

FO 17. Forhandlingsdirektiver vedrørende aftalen mellem EU og USA om databeskyttelse

– *Vedtagelse*

KOM [2010] 0252

Rådsmøde 3051 - bilag 2 (samlenotat side 119)

EU-note (10) - E 9 (notat af 2/11-10)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 94 (side 195, udgik af dagsordenen for mødet i EEU 5/11-10)

Kommissionens pressemeddelelse fra 26. maj 2010:

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/10/609&type=HTML>

Udkast til Rådets forhandlingsoplæg til Kommissionen -

offentliggjort på det hollandske parlaments hjemmeside:

http://www.eerstekamer.nl/eu/europeesvoorstel/com_2010_252/2_en/document/f=/viiay61zde1.pdf

Notat fra den svenske regering til Riksdagen:

http://www.riksdagen.se/webbnav/?nid=251&doktyp=fpm&dok_id=GX06FPM100&rm=2009/10&bet=FPM100

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 17 drejer sig om EU-USA-aftalen om databeskyttelse.

Jeg forelægger sagen for udvalget i dag med henblik på forhandlingsoplæg. Vi har som nævnt netop fået at vide, at formandskabet alligevel ikke sætter sagen på til vedtagelse, men kun til politisk drøftelse. Men jeg forelægger alligevel forhandlingsoplæg. Der er tale om et forhandlingsmandat til en generel rammeaftale, der vil have betydning i forbindelse med indgåelse af senere konkrete aftaler mellem USA og EU om udveksling af personoplysninger. Sagen var oprindeligt sat på rådsmødedagsordenen med henblik på vedtagelse af forhandlingsmandat til Kommissionen.

Det forventes, at Kommissionen på rådsmødet vil fremlægge et udkast til forhandlingsmandat – eller i hvert fald lægge op til en politisk drøftelse af sådan et – der vil bemyndige Kommissionen til at forhandle en generel aftale mellem EU og USA om rammerne for udveksling af personoplysninger som led i forebyggelse, efterforskning og forfølgning af kriminalitet, herunder terrorisme, inden for det politimæssige og retlige samarbejde.

Den generelle aftale, som mandatet vil give Kommissionen mulighed for at forhandle, vil ikke i sig selv indebære en ret til at udveksle personoplysninger mellem EU og USA. Det er derimod tanken, at aftalen skal indeholde nogle generelle databeskyttelsesretlige principper, som vil kunne lægges til grund ved kommende konkrete aftaler om udveksling af personoplysninger mellem EU og USA. Det vil være aftaler som f.eks. SWIFT-aftalen om udveksling af betalingsoplysninger.

Det præcise indhold af det forhandlingsmandatet, som Kommissionen gerne vil have, kendes endnu ikke, men det forventes, at Kommissionen vil præsentere nogle overordnede databeskyttelsesretlige principper, der vil skulle udmøntes nærmere i en kommende generel aftale.

Det forventes, at mandatet lægger op til, at den generelle aftale bl.a. indeholder et krav om, at al data skal behandles ud fra bl.a. proportionalitets- og rimelighedshensyn, og at data som altovervejende udgangspunkt ikke må behandles til andre formål end forebyggelse, efterforskning og forfølgning af kriminalitet, herunder terrorisme, inden for det politimæssige og retlige samarbejde.

Det forventes også, at mandatet lægger op til, at den generelle aftale indeholder særlige begrænsninger med hensyn til behandling af særligt følsomme personoplysninger, herunder oplysninger om politisk overbevisning, religiøst tilhørsforhold mv.

Endvidere forventes det, at forhandlingsmandatet lægger op til, at en generel aftale tager højde for, at behandling af personoplysninger vil skulle være underlagt uafhængigt tilsyn fra databeskyttelsesmyndigheder som f.eks. Datatilsynet. Dette indebærer bl.a., at der kan føres tilsyn med, at rettigheder som f.eks. indsigt i egne oplysninger, retten til berigtigelse, sletning og blokering af urigtige oplysninger samt regler om oplysningspligt overholdes.

FO Fra dansk side er vi samlet set positive i forhold til forhandlingsmandatet.

Dette skyldes hovedsageligt, at mandatet gerne skulle lede frem til en generel aftale mellem EU og USA om nogle grundlæggende databeskyttelsesprincipper, der samlet set vil udgøre et godt og robust udgangspunkt for fremtidige aftaler om udveksling af personoplysninger.

Og vi regner med, at grundtanken i mandatet vil være, at der i forholdet mellem EU og USA som udgangspunkt skal gælde de samme regler, som gælder internt i EU, når det drejer sig om udveksling af personoplysninger som led i forebyggelse, efterforskning og forfølgning af kriminalitet, herunder terrorisme, inden for det politimæssige og retlige samarbejde.

Jeg kan i øvrigt nævne, at Europa-Parlamentet tidligere har givet udtryk for, at der bør forhandles en generel databeskyttelsesaftale med USA, således at fremtidige konkrete aftaler om udveksling af personoplysninger mellem EU og USA – som f.eks. SWIFT-aftalen og PNR-aftalerne om udveksling af passageroplysninger – har det fornødne databeskyttelsesretlige grundlag.

Der er fra EU's side endnu ikke taget stilling til spørgsmålet om hjemmel for den generelle aftale. Da aftalen som nævnt finder anvendelse inden for det politimæssige og retlige samarbejde, er der imidlertid meget, der taler for, at den vil være omfattet af det danske retsforbehold.

Det er dog blevet drøftet – men endnu ikke afklaret – om der skal være tale om en såkaldt "blandet aftale". Dette vil i givet fald – med få ord – betyde, at den generelle aftale skal være bindende både for EU og for de enkelte medlemsstater. Hvis Danmark på et rådsmøde vælger at tilslutte sig en sådan aftale, vil den være bindende for Danmark som en folkeretlig aftale.

Per Clausen ville ikke give justitsministeren det ønskede forhandlingsoplæg, fordi justitsministeren siger, han er positiv over for et forslag, han ikke kender indholdet af, og hvor papirerne ikke foreligger.

Han mindede om, at sagen har en lang historik, og at der er store og væsentlige uenigheder mellem EU og USA, f.eks. om hvorvidt man har ret til domstolsprøvelse. Det synes EU, man skal have, mens man i USA mener, at det har man kun, hvis man er amerikansk statsborger eller har varigt ophold i USA. Vi kan ikke lave en aftale, der fratager EU's borgere denne rettighed.

Per Clausen pegede på, at hvis man deler informationer med den amerikanske efterretningstjeneste, deler man også informationer med alle de efterretningstjenester, USA har gode relationer til, herunder Pakistan.

Lone Dybkjær mindede om, at Det Radikale Venstre helt fra starten havde været dybt skeptisk over for at overlade alt for mange data til USA – uanset alle mulige besværgelser.

Hun spurgte, om en aftale som den foreslåede ville have haft betydning for sagen i forbindelse med overvågning af den amerikanske ambassade i København.

Formanden pegede på, at udkastet til Kommissionens forhandlingsmandat ligger på det hollandske parlaments hjemmeside, og at den svenske regering har skrevet et udmærket notat til Riksdagen om samme sag. Hun spurgte, om justitsministeren har set det og på den baggrund vil oplyse, hvad den danske regerings holdning er til det.

Pia Adelsteen forstod simpelt hen ikke, hvad det er, regeringen beder om. Man har en masse formodninger om, hvad man skal diskutere, men det er ikke nok. Hun kunne ikke sige ja til et mandat, som man ikke ved hvad indeholder.

Meta Fuglsang syntes også, det kunne være svært at give mandat, når man ikke ved, hvad det drejer sig om.

Hun ville gerne have mere præcise oplysninger om, hvem der havde adgang til hvilke oplysninger, og hvem der skal kontrollere.

Kim Mortensen opfattede det lidt som en blankocheck, regeringen ville udstede. Han spurgte, på hvilken måde justitsministeren vil vende tilbage til Europaudvalget. Vil han gøre det, når der foreligger en konkret aftale mellem EU og USA – og før vi har sagt ja til den – og skal der så gives et nyt mandat?

Han gik ud fra, at borgerne i EU og USA ville blive behandlet på lige vilkår. Han gik også ud fra, at regeringen arbejdede for, at aftalen blev så minimal som mulig. Han ville gerne vide, hvilken tilgang regeringen havde til de kommende forhandlinger.

Justitsministeren sagde, at på det kommende rådsmøde vil der komme en politisk drøftelse, idet ideen om, at der skal træffes en afgørelse, tilsyneladende er droppet.

Justitsministeren syntes ikke, det var korrekt at sige, at vi ikke kan sige noget om, hvad der ligger i forhandlingsmandatet til Kommissionen. Han havde redegjort for vores forventninger til det forhandlingsmandat, Kommissionen ønsker. Han ønskede mandat til at give Kommissionen et forhandlingsmandat,

som faldt inden for de rammer, han havde redegjort for. Vi har set et udkast til forhandlingsmandatet, men vi har ikke set det endelige forhandlingsmandat. Hvis det endelige forhandlingsmandat falder uden for de nævnte rammer, ville justitsministeren vende tilbage til Europaudvalget.

Justitsministeren sagde til Per Clausen, at der er enighed om, at borgerne skal have adgang til domstolsprøvelse. Det fremgår af det udkast, regeringen har set.

Justitsministeren sagde i anledning af Kim Mortensens bemærkninger om den videre proces, at nu beder regeringen om forhandlingsoplæg til at give et mandat til Kommissionen, og så vil regeringen komme tilbage til Europaudvalget, når man skal foretage den endelige godkendelse af aftalen, når Kommissionen har forhandlet videre, og aftalen på et tidspunkt er kommet på plads.

Pia Adelsteen ville, inden hun tog stilling til forhandlingsoplægget, gerne vide, hvad der sker, hvis vi giver justitsministeren et mandat i dag, og så, når resultatet af forhandlingerne foreligger, synes, at resultatet er helt ad Pommern til. Kan vi så sige nej?

Meta Fuglsang pointerede, at vi må se på, hvem der er den anden part i aftalen, nemlig USA, som har problemer på det retssikkerhedsmæssige område. Det er derfor, flere er bekymret for at give Kommissionen et forhandlingsmandat, som man ikke kender præcist. Der må være en grænse for, hvad Danmark er parat til at acceptere.

Der står i samlenotatet, at forslaget kan være omfattet af vort retlige forbehold. Hvornår ved vi det?

Har man tænkt sig at sige nej, når der kommer et udkast til en aftale, men sige ja til at give et forhandlingsmandat til Kommissionen nu for at få indflydelse på forhandlingerne? Hun ville gerne have en fornemmelse af, hvad regeringens holdning vil være.

Lone Dybkjær syntes ikke, papirerne var særligt indholdsrige. Vi kender ikke forslaget, men regeringen forholder sig alligevel generelt positivt til det. På den baggrund mente hun ikke, Europaudvalget kan give forhandlingsoplæg. Regeringen kan måske komme udenom ved at sige, at der ikke behøves noget forhandlingsoplæg i dag.

Hvis der kom en aftale, ville den så spille en rolle for de danske personer, som var blevet registreret i forbindelse med overvågningen af den amerikanske ambassade?

Per Clausen mente, det ville være uheldigt at sige ja til et forhandlingsmandat til Kommissionen nu og så sige nej, når resultatet af forhandlingen foreligger. Det er ikke nok, at justitsministeren har en formodning om, hvad forhandlingsmandatet går ud på. Det må stå fuldstændig fast, at EU vil kræve, at der skal være mulighed for domstolsprøvelse af lovligheden af den offentlige myndigheds behandling af persondata.

Han tilføjede, at han godt var klar over, at et argument for at få en samlet aftale med USA kunne være, at man så ville få ophævet alle de meget, meget dårlige aftaler, som nogle lande har med USA.

Hvordan forestiller man sig, at man kan sikre, at informationerne ikke kommer i forkerte hænder? I den forbindelse gjorde han opmærksom på, at vi ved, at USA samarbejder med efterretningstjenester, som ikke er kendt for at overholde de demokratiske regler, bl.a. i Pakistan. Det kan godt få meget alvorlige konsekvenser for mennesker, der bor i Danmark.

Kim Mortensen sagde, at spørgsmålet er, om udvalget reelt har en chance for at sige nej, når justitsministeren vender tilbage til udvalget, når der foreligger en aftale. Han syntes, justitsministeren sprang let hen over, hvad der er regeringens bundlinje i disse forhandlinger. Der står i samlenotatet, at vi ikke kender de andre medlemsstaters holdning, men vi må da kende den danske regerings holdning.

Der bliver sagt, at det skal være en meget minimal aftale, at borgere i USA og EU skal behandles på lige fod, at der skal være proportionalitet, og at de oplysninger, der bliver givet, ikke må kunne misbruges. Men han syntes, han manglede svar på, hvor grænsen ligger for Danmark.

Formanden efterlyste svar på sine spørgsmål.

Hun ville gerne vide, om vi kan ændre på en aftale, hvis den først er indgået.

Justitsministeren svarede Pia Adelsteen og formanden, at vi godt kan sige nej til den færdige aftale, men vi kan blive stemt ned, hvis de fleste andre lande siger ja.

Justitsministeren svarede Meta Fuglsang, at hvis hjemmelsgrundlaget er inden for det retlige område, så har vi et forbehold, men hvis hjemmelsgrundlaget er et andet, så er det ikke sikkert. Det er endnu ikke afklaret, hvad hjemmelsgrundlaget vil blive. Han ville gætte på, at det ville være omfattet af vores retlige forbehold, men han kunne ikke vide det på nuværende tidspunkt.

Justitsministeren svarede Lone Dybkjær, at aftalen ikke er relevant i forbindelse med ambassadeovervågningen, idet der ikke er tale om udveksling af oplysninger.

Han sagde til Per Clausen, at der før overgivelse af oplysninger til tredjeland kræves samtykke fra overførselslandet, tredjelandet skal have et passende databeskyttelsesniveau, og den registrerede skal så vidt muligt underrettes om videregivelsen.

Justitsministeren syntes, han havde redegjort meget godt for de forventninger, man havde til Kommissionens forhandlingsmandat. Han gentog det, han havde sagt om, hvad en aftale skal indeholde. På den baggrund syntes han, vi fra dansk side skal deltage i forhandlingerne, idet det er vigtigt at få en generel aftale mellem USA og Europa, som vi kan have glæde af i fremtidige drøftelser om konkrete aftaler.

Han havde redegjort for, hvorfor han havde ment, at der var et godt grundlag for at bede om et forhandlingsoplæg, men han havde ikke lyst til at lægge pres på, når vi er kommet i en situation, hvor han ikke behøver et forhandlingsoplæg, fordi sagen kun kommer til politisk drøftelse.

ÆF Derfor trak han forhandlingsoplægget tilbage. Så kunne han vende tilbage inden næste rådsmøde, idet man så ville vide noget mere.

Lone Dybkjær syntes, justitsministeren skulle nævne i drøftelserne, hvilke minimumskrav vi har, f.eks. vedrørende videregivelse af oplysninger til tredjelande.

Hun var med på, at det med ambassaden ikke kræver udveksling af oplysninger, men det går vel begge veje, så kan vi få oplysning fra amerikanerne om dem, de har overvåget.

Meta Fuglsang konstaterede, at justitsministeren havde trukket sit forhandlingsoplæg, men hun ville gerne vide, hvad han ville gå ned og slås for i den politiske drøftelse.

Kim Mortensen syntes, det var den rigtige løsning, at justitsministeren trak sit forhandlingsoplæg på nuværende tidspunkt, idet det er bedst, at det er et bredt flertal i Folketinget, der står bag regeringens holdning.

Justitsministeren mindede om, at han startede mødet med at sige, at der lige var sket det, at der ikke var behov for noget mandat i dag, men at han bad om det alligevel. Han ville ligesom Kim Mortensen hellere have, at der stod et bredt flertal bag ham, og derfor havde han udsat at søge om forhandlingsoplæg.

Han ville lægge vægt på, at formålet med dataudvekslingen skal stå klar. Derefter gentog justitsministeren det, han havde sagt i sin indledning. Han tilføjede, at der var enighed om, at der skal være mulighed for domstolsprøvelse.

Han gentog over for Lone Dybkjær, at han ikke mente, aftalen ville være relevant i forbindelse med ambassadeovervågningen, som drejer sig om retten til at registrere nogle oplysninger.

Formanden konstaterede, at justitsministeren havde udskudt forelæggelsen af forhandlingsoplægget.

18. E-justice

– Status

Rådsmøde 3051 - bilag 2 (samlenotat side 123)

EUU alm. del (09) - bilag 324 (handlingsplan for europæisk e-justice af 15/4-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) - bilag 447 (side 1164 - ministeren nævnte ikke dette punkt)

EUU alm. del (09) – bilag 402 (side 913, ministeren nævnte ikke dette punkt)

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 408, behandlet i EUU 27/11-09)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

19. Konklusioner fra seminaret den 14. oktober 2010 om international familiemægling i tilfælde af internationale børnebortførelser

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3051 - bilag 2 (samlenotat side 132)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

20. Europa-Kommissionens forslag til Rådets forordning om indførelse af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation*

– *Generel indstilling*

KOM (2010) 0105

Rådsmøde 3051 - bilag 2 (samlenotat side 136)

KOM (2010) 0105 - bilag 1 (grundnotat og høringssvar af 17/5-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 93 (side 1672, senest behandlet i EUU 1/10-10)

EUU alm. del (09) - bilag 447 (side 1156, behandlet i EUU 28/5-10)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Pia Adelsteen forstod, at ægtefællerne i et vist omfang selv kan vælge, hvilket lands lovgivning de vil benytte, og kom med det eksempel, at en dansk kvinde var gift med en amerikaner, hvor skilsmisselovgivningen er væsentlig anderledes. Kan man så vælge amerikanske regler?

Justitsministeren pointerede, at de regler, vi taler om, ikke er regler, som drejer sig om bodeling, men om skilsmissebetingelserne. Som udgangspunkt er det sådan, at man skal afgøre sagerne efter lovgivningen i den stat, hvor ægtefællerne har den største tilknytning, men man kan også aftale, hvilket lands regler der skal lægges til grund. Det skal dog være reglerne i et land, som den ene af ægtefællerne har tilknytning til. Umiddelbart mente justitsministeren ikke, forslaget berører giftermål med en person fra et tredjeland som f.eks. USA, idet der kun tales om ægteskaber mellem EU-borgere.

27. Eventuelt - Kommissionens nye meddelelse om et styrket EU-katastrofeberedskab]

Justitsministeren: Det forlyder, at formandskabet på tysk anmodning vil sætte Kommissionens nye meddelelse om et styrket EU-katastrofeberedskab på dagsordenen for rådsmødet. Der vil i givet fald være tale om en præsentation fra Kommissionen. Det er endnu uvist, om der vil være tale om et eventuelpunkt eller et egentligt dagsordenspunkt, men for en god ordens skyld nævner jeg sagen i dag.

Udvalget kender allerede meddelelsen, der var på dagsorden for udvalgets møde den 19. november i forbindelse med udenrigsministerens forelæggelse af dagsordenen for rådsmødet den 22. november.

Meddelelsen drejer sig – som det vil være udvalget bekendt – om Kommissionens forslag til, hvordan EU's katastrofeberedskab kan styrkes ved at samle de mange former for ekspertise og ressourcer, der findes på området.

Jeg kan til orientering oplyse, at meddelelsen generelt blev positivt modtaget på mødet i det generelle råd, og at der nu arbejdes videre med sagen. Regeringen er positivt indstillet over for intentionerne i meddelelsen, men flere af forslagene kræver dog en nærmere undersøgelse.

FO Punkt 4. Rådsmøde nr. 3052 (transport, telekommunikation og energi – Justitsministeriets del) den 2.-3. december 2010

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde justitsministeren punkt 1 på rådsmødedagsordenen for transport, telekommunikation og energi. Klima- og energiministeren forelagde de øvrige punkter under punkt 7 på Europaudvalgets dagsorden.

FO 1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af grænseoverskridende retshåndhævelse på trafiksikkerhedsområdet*

– *Foreløbig politisk enighed*

KOM (2008) 0151

Rådsmøde 3052 – bilag 6 (samlenotat side 2)

KOM (2008) 0151 - bilag 1 (grundnotat af 6/6-08)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) - bilag 139 (side 531, senest behandlet i EUU 5/12-08)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren: Sagen, som handler om at styrke informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne med henblik på at lette den grænseoverskridende retshåndhævelse af visse færdselssager, forelægger jeg i dag til forhandlingsoplæg.

Udvalget har tidligere fået forelagt sagen til orientering i henholdsvis oktober og december 2008, ligesom der også tidligere er oversendt et grundnotat om sagen til udvalget. De tidligere forelæggelser af sagen har taget udgangspunkt i det direktivforslag, som Kommissionen fremsatte i foråret 2008, og det er netop også på grund af dette forslag, at jeg i dag forelægger sagen til forhandlingsoplæg.

Som jeg under den seneste forelæggelse af sagen i december 2008 på vegne af den daværende justitsminister redegjorde for, så er regeringen selvsagt generelt positiv over for tiltag, der kan styrke færdselssikkerheden. Imidlertid har det vedvarende været vores opfattelse, at det direktivforslag, som Kommissionen i sin tid fremsatte, ikke kan vedtages med hjemmel i traktatens transportafsnit – det vi før Lissabontraktaten kendte som 1. søjle – men derimod retteligt har hjemmel i traktatens afsnit om politi og strafferet – dvs. det vi før kendte som 3. søjle. Denne opfattelse er blevet støttet af Rådets juridiske tjeneste, og efter at sagen har ligget stille i perioden siden det tidligere franske formandskab, og indtil Belgien overtog i sommer, så ser det nu også ud til, at de andre medlemsstater er enige i, at sagen skal løses inden for traktatens afsnit om politi og strafferet.

På rådsmødet forventer jeg derfor, at det belgiske formandskab vil fremlægge et samlet kompromisforslag med et ændret hjemmelsgrundlag med henblik på at konstatere foreløbig politisk enighed om denne tekst og samtidig konstatere, at der er enighed om at forkaste Kommissionens oprindelige valg af hjemmel.

Fra dansk side vil vi fastholde vores juridiske indvendinger imod Kommissionens oprindelige valg af hjemmel, og vi vil således forsat ikke kunne støtte dette forslag. Det er derfor, jeg forelægger sagen til forhandlingsoplæg, så vi kan være med til at forkaste Kommissionens valg af hjemmel i traktatens transportafsnit.

Hvis sagen forløber som forventet, så har det imidlertid den konsekvens, at direktivforslaget herefter vil være omfattet af det danske retsforbehold, hvilket som bekendt indebærer, at vi – hvis retsforbeholdet forsat eksisterer til den tid – ikke vil deltage i vedtagelsen af forslaget, ligesom vi ikke vil være bundet af det.

Jeg vil derfor alene kort redegøre for hovedelementerne i formandskabets kompromisforslag til udvalgets orientering.

Forslagets helt centrale element er at skabe adgang til, at medlemsstaterne til brug for håndhævelsen af en række nærmere opregnede færdselssager – som eksempelvis hastighedssager og kørsel over for rødt lys – indbyrdes kan få adgang til at foretage automatiske søgninger i hinandens køretøjsregistre på baggrund af et køretøjs registreringsnummer med henblik på at modtage oplysninger om køretøjets indehaver eller registrerede bruger.

Forslaget har således store lighedspunkter med den såkaldte Prüm-afgørelse, som også giver adgang til on-line-søgninger i de nationale køretøjsregistre, og det foreliggende forslag er da også på flere punkter inspireret af Prüm-afgørelsen. Dette gælder ikke mindst i forhold til forslagets bestemmelse om databeskyttelse, hvor der lægges op til, at de relevante bestemmelser fra Prüm-afgørelsen tilsvarende skal finde anvendelse.

I modsætning til Kommissionens oprindelige forslag indeholder formandskabets kompromisforslag ikke nogen egentlig regulering af den efterfølgende udstedelse af bødeforlæg. Derimod indeholder forslaget en informationsbestemmelse, som lægger op til, at medlemsstaterne skriver til den identificerede person og oplyser nærmere om den begåede overtrædelse og konsekvenserne heraf. Forslaget indeholder i den forbindelse en standardblanket, som medlemsstaterne kan vælge at anvende, men som de ikke er forpligtet til at anvende. Standardblanketten indeholder oplysninger om bl.a. tid og sted for gerningen, en nærmere beskrivelse af denne, en angivelse af den forventede sanktion mv.

Som sagt lægger formandskabet med sit kompromisforslag op til at anvende en hjemmel, der indebærer, at sagen omfattes af det danske retsforbehold. Jeg har tidligere i dag i forbindelse med min forelæggelse af rådsmødet om retlige og indre anliggender redegjort for betydningen heraf, så jeg vil her blot nævne, at det foreliggende direktivforslag – med sit gensidige informationsudvekslingssystem – ikke vil kunne gennemføres ensidigt i dansk ret. En eventuel tilslutning fra dansk side forudsætter i givet fald en parallelaftale mellem EU og Danmark. Om der er behov for at indgå en sådan aftale, og om et eventuelt ønske herom i givet fald vil blive imødekommet, er det endnu for tidligt at sige noget om. Det er klart, at det er en sag, som vi som udgangspunkt kan have interesse i at få en parallelaftale om.

FO Det danske retsforbehold ændrer naturligvis ikke på, at vi fra regeringens side finder, at sagen rettelig hører hjemme inden for traktatens afsnit om politi og strafferet, og det er altså med henblik på at kunne gå imod Kommissionens oprindelige forslag på grund af hjemmelsvalget, at jeg i dag forelægger sagen til forhandlingsoplæg.

Per Clausen pegede på, at Landsforeningen af beskikkede advokater anfører, at den del af forslaget, der vedrører udfyldelsen af en svarformular, kan være i strid med forbuddet mod selvinkriminering i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og mod retsplejeloven.

Pia Adelsteen spurgte, om hun havde forstået det rigtigt, at selv om vi giver justitsministeren et mandat, behøver vi ikke gennemføre det i Danmark, fordi det er omfattet af vort retlige forbehold.

Justitsministeren svarede Per Clausen, at der ikke er nogen forpligtelse til at udfylde formularen. Han havde forstået, at de beskikkede advokater havde udtalt sig om det første udkast, hvor der var en forpligtelse til at svare.

Justitsministeren svarende bekræftende på Pia Adelsteens spørgsmål, men tilføjede, at han som antydet syntes, det var en god idé at gennemføre det i dansk ret alligevel, ved at vi søger at få lavet en parallelaftale.

Lone Dybkjær forstod godt, at justitsministeren gerne ville have en parallelaftale, men betegnede det som en illusion.

Justitsministeren sagde, at i denne sag ville de andre lande måske have en interesse i, at vi indgik en parallelaftale, således at de kunne opkræve fartbøder af danske bilister. Men under alle omstændigheder er det en lang proces.

Pia Adelsteen gik ud fra, at vi kan udstede fartbøder til udenlandske bilister i Danmark, hvis vi får en parallelaftale. Det, syntes hun, var en god idé. Hun havde ikke nogen problemer med forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde udtrykt sig imod det.

Punkt 5. Rådsmøde nr. 3050 (landbrug og fiskeri – Justitsministeriets del) den 29.-30. november 2010

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde justitsministeren punkt 7 på dagsordenen for rådsmødet for landbrug og fiskeri.

Fødevareministeren forelagde de øvrige punkter på dette rådsmøde under punkt 8 på Europaudvalgets dagsorden.

7. Rådskonklusioner om velfærd for katte og hunde

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3050 – bilag 2 (tillæg til samlenotat)

Formanden nævnte, at der er stillet et spørgsmål fra Fødevareudvalget, og at der er kommet et svar herpå, som er omdelt til udvalgets medlemmer.

Justitsministeren: Jeg forelægger dette forslag på dagsordenen for landbrug og fiskeri, da jeg er ressortansvarlig for dyrevelfærdsspørgsmål.

Det drejer sig om et forslag til rådskonklusioner om katte og hunde, som jeg her nævner til orientering.

Forslaget til rådskonklusioner opfordrer Kommissionen til at undersøge en række forhold vedrørende hundenes og kattens velfærd og overveje, om der kan være behov for, at EU iværksætter tiltag på området.

Nærmere bestemt opfordres Kommissionen til at inddrage spørgsmålet om hundenes og kattens velfærd i udarbejdelsen af EU's anden strategi for beskyttelsen af dyrs velfærd, der vil dække årene 2011-2015.

Kommissionen opfordres i den forbindelse bl.a. til at forberede et konkret forslag til at begrænse udstillingen af hunde og katte, der har været udsat for visse kirurgiske indgreb, hvis der viser sig at være et behov for en sådan regulering.

Fra dansk side kan man støtte vedtagelsen af rådskonklusionerne.

Formanden nævnte uden for dagsordenen, at hun dagen før havde været til et samråd i Retsudvalget om grønbogen om aftaleret for forbrugere og erhvervslivet. I den forbindelse mindede hun om, at Europaudvalget i sin beretning opstiller en meget klar regel i forhold til videresendelse af hørings svar til Europaudvalget. Regeringen er forpligtet til at oversende sin foreløbige holdning og resumeer af hørings svar inden for 4 uger og senest 8 uger efter Kommissionens forelæggelse. Grønbogen kom den 6. juli, så regeringen har ikke levet op til sin forpligtelse.

Justitsministeren bekræftede, at det er korrekt, hvad han også helt uopfordret havde gjort opmærksom på og beklaget over for Retsudvalget, at regeringen i denne sag ikke havde levet op til de nævnte regler. Regeringen har sendt hørings svarene nu, men beklageligvis for sent.

Punkt 6. Rådsmøde nr. 3051 (retlige og indre anliggender – Integrationsministeriets del) den 2.-3. december 2010

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde integrationsministeren punkterne 21-26 på rådsmødet for retlige og indre anliggender. Justitsministeren forelagde rådsmødedagsordenens punkter 1-20 og 27 under punkt 3 på Europaudvalgets møde.

Integrationsministeren: Jeg forelægger dagsordenspunkterne 21-26, der alle er til orientering.

Jeg vil alene nævne punkterne 22, 24 og 25, mens jeg for de øvrige punkter henviser til samlenotatet.

Om rådsmødet vil jeg generelt sige, at der for mit vedkommende er tale om meget få punkter.

Formandskabet vil navnlig igen give en status på forhandlingerne om asylretsakterne, som vi talte om sidste gang.

Endelig vil der under "Eventuelt" være et punkt om opfølgningen af den græske asylhandlingsplan, hvor jeg forventer en status på arbejdet fra Kommissionens og Grækenlands side. Det er jo et punkt, som Danmark er meget optaget af. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får lejlighed til at drøfte dette emne på rådsmødet.

21. Det belgiske formandskabs status på det fælles europæiske asylsystem (CEAS) og indvandringsområdet*

– Status

KOM (2007) 0298, KOM (2008) 0825, KOM (2008) 0820, KOM (2009) 0067, KOM (2009) 0066, KOM (2009) 0551, KOM (2010) 0378, KOM (2010) 0379

Rådsmøde 3051 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2009) 0554 – bilag 1 (grundnotat af 17/5-10)

KOM (2009) 0551 – bilag 1 (grundnotat af 24/3-10)

KOM (2008) 0825 – bilag 1 (grundnotat af 14/4-09)

KOM (2008) 0820 – bilag 1 (grundnotat af 14/4-09)

KOM (2008) 0360 – bilag 1 (grundnotat af 19/12-08)

Udvalgs mødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 93 (side 1674, senest behandlet i EUU 1/10-10)

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 414, behandlet i EUU 27/11-09)

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 96, behandlet i EUU 16/10-09)

EUU alm. del (09) – bilag 13 (side 1643, behandlet i EUU 11/9-09)

EUU alm. del (08) – bilag 452 (side 1303, 1306 og 1307, behandlet i EUU 29/5-09)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren henviste til samlenotatet.

Meta Fuglsang ville gerne høre, hvilke muligheder der var for at ændre Dublinforordningen og gøre den mere retfærdig, idet vi har erfaret, at den virker hårdt i nogle lande og ikke altid er til gavn for de borgere, som den skulle hjælpe.

I samlenotatet står der: "Regeringen kan tage formandskabets statusredegørelsen til efterretning og ventes at kunne tilslutte sig eventuelle rådskonklusioner herom." Hun ville gerne høre lidt mere om regeringens holdning.

Lone Dybkjær gjorde opmærksom på, at der ikke var overensstemmelse mellem numrene på dagsordenen og numrene inde i samlenotatet af 18. november.

Hun henviste til, at udvalget havde haft en diskussion med justitsministeren om, hvordan man skulle markere, at vi har et retsforbehold – som det gælder de fleste af integrationsministerens dagsordenspunkter. Justitsministeren lovede, at det fremover ville komme til at stå allerførst i beskrivelsen af de enkelte forslag, om de er omfattet af vort retlige forbehold.

Integrationsministeren svarede Meta Fuglsang vedrørende Dublinforordningen, at hvad der er en "retfærdig" ordning, afhænger af, hvor de, der skal vurdere det, står politisk. Vi er meget tilfredse med Dublinforordningen og mener,

den er helt grundlæggende for asylsamarbejdet i EU. Integrationsministeren henviste i øvrigt til, at hun ved flere lejligheder havde sagt, at vi ville stille os til rådighed med hensyn til kapacitetsopbygning. På hende virkede det, som om modstanden mod en suspension af Dublinforordningen bestemt ikke var blevet mindre. Realitetssansen er ved at brede sig. Regeringen mener, at de problemer, der er med visse lande, skal løses på en anden måde end ved at suspendere Dublinforordningen.

Integrationsministeren svarede imødekomende på Lone Dybkjærs idé om at skrive i begyndelsen af samlenotatet, om forslaget er omfattet af vort retlige forbehold, således at man får samme praksis for Justitsministeriet og Integrationsministeriet.

Lone Dybkjær takkede for integrationsministerens imødekommenhed med hensyn til markeringen af, om et forslag er omfattet af vort retlige forbehold.

Hun forstod på integrationsministerens svar, at når vi har forbehold, er der grænser for, hvor meget integrationsministeren er gået ind i sagerne. Det er jo regeringens opfattelse, at vi på et tidspunkt skal ophæve vort retsforbehold, så vi må have en diskussion af, hvor vi vil tilslutte os, og hvor vi ikke vil tilslutte os. De fleste af forslagene skal vel også komme til at gælde i Danmark.

Integrationsministeren bekræftede, at der står i regeringsgrundlaget, at forbeholdet skal ophæves, men hun havde hele tiden sagt, at hun ikke kunne udtale sig om hypotetiske spørgsmål. Selv om vi har forbehold, så siger vi noget de steder, hvor vi synes, det er væsentligt, at Danmarks røst høres. Vi er sådan set temmelig frække, hvad det angår.

Lone Dybkjær erkendte, at vi selvfølgelig har en anden rolle, når vi har et forbehold. Når hun har bedt om lister over, hvor vi har forbehold, er det fordi det på et senere tidspunkt kan blive sværere for regeringen at lave dem.

Meta Fuglsang opfordrede regeringen til at lade være med at undlade at tage stilling til sagerne, fordi vi har et retsforbehold, men give til kende, hvad vi vil arbejde for.

NOT **Integrationsministeren** nævnte i svaret til Lone Dybkjær, at hun forleden dag i Integrationsudvalget gav en oversigt over de forskellige retsakter inden for flygtningeområdet, og på samme måde kan man lave en oversigt over de forslag, hvor vi har et retligt forbehold.

Hun svarede Meta Fuglsang, at selvfølgelig arbejder vi for at få maksimal indflydelse, men vi må erkende, at på nogle af de punkter, vi er interesseret i, går det lige i øjeblikket den anden vej af, hvad der er den danske regerings udlændingepolitik. Men når vi mødes med de andre på det praktiske plan, så breder der sig en erkendelse af, at vi gør det på den rigtige måde. Man er f.eks. i Rådet blevet mere optaget af illegal indvandring.

22. Europa-Kommissionens forslag til omarbejdelse af flygtningedefinitionsdirektivet*

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2009) 0551

Rådsmøde 3051 – bilag 1 (samlenotat side 7)

KOM (2009) 0551 – bilag 1 (grundnotat af 24/3-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 93 (side 1674, senest behandlet i EUU 1/10-10)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Kommissionens ændringsforslag til flygtningedefinitionsdirektivet er ikke på dagsordenen for rådsmødet.

Jeg har alligevel valgt at redegøre for sagen som en tidlig forelæggelse, da der snart kan forventes en fælles holdning i Rådet.

Herefter vil der skulle forhandles videre om sagen med Europa-Parlamentet, da direktivet skal vedtages i den almindelige lovgivningsprocedure, som kræver enighed mellem Rådet og Europa-Parlamentet.

Flygtningedefinitionsdirektivet er et af de fire forslag på asylområdet, som det nuværende belgiske formandskab har besluttet at prioritere.

Formålet med ændringsforslaget, der blev fremsat i oktober sidste år, er at skabe højere grad af harmonisering samt at give stort set samme rettigheder for personer med konventionsstatus til personer med subsidiær beskyttelsesstatus.

Flygtningedefinitionsdirektivet er som bekendt omfattet af det danske forbehold. Danmark deltager ikke i vedtagelsen, og ændringerne bliver ikke bindende for Danmark.

Med forslaget lægges der ikke op til væsentlige ændringer i forhold til indholdet af beskyttelse, dvs. i hvilke tilfælde der skal meddeles konventionsstatus, og i hvilke tilfælde der skal meddeles subsidiær beskyttelse.

Der lægges dog op til en fastlæggelse af spørgsmål om indholdet af beskyttelsen i ansørgernes oprindelseslande – dvs. når den pågældende kan vende tilbage – om denne beskyttelse skal være varig, som foreslået af Kommissionen, eller af en ikke-midlertidig karakter, som mange medlemslande ønsker.

Fra dansk side finder vi, at beskyttelsen i oprindelseslande skal være faktisk og effektiv, og naturligvis må den ikke være af forbigående karakter. Dette er spørgsmål, som asylmyndighederne skal vurdere i forbindelse med deres afgørelse i sagen.

I det eksisterende direktiv kan der gives forskellige rettigheder til henholdsvis konventionsflygtninge og personer med subsidiær beskyttelse.

Kommissionen foreslår, at der bør gives samme rettigheder.

Jeg forventer, at formandskabet vil søge at opnå enighed om en ligestilling mellem personer med flygtningestatus og personer med subsidiær beskyttelse på flere punkter end i dag. Der bliver dog næppe enighed i Rådet om fuld ligestilling.

Fra dansk side har vi ikke problemer med, at der gives lige rettigheder på stort set alle områder mellem de to grupper af flygtninge.

For de øvrige elementer i Kommissionens forslag vil jeg henvise til samlenotatet, der indeholder en detaljeret gennemgang af sagen.

Om regeringens overordnede holdning kan jeg også henvise til samlenotatet.

Jeg vil dog gerne her præcisere, at regeringen ikke finder grundlag for at ændre på beskyttelsesniveauet i forhold til det eksisterende direktiv.

De eksisterende regler dækker flygtningekonventionen og andre relevante konventioner på området, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelser på området.

Derfor er regeringen også tilfreds med, at Kommissionen ikke har lagt op til ændringer af de relevante bestemmelser i direktivet.

Pia Adelsteen pegede på, at der står i samlenotatet, at man defineres som familiemedlem, hvis man har ansvar for vedkommende. Hvis man siger, man har ansvaret for en nevø eller for sin nabos barn, skal vedkommende så anses for familiemedlem og have lov til at komme med?

Skal det, der står om beskyttelsens varighed, forstås sådan, at det skal være for resten af livet?

Pia Adelsteen henviste til, at der står i samlenotatet, at man i det eksisterende direktiv skriver, at kønsrelaterede aspekter kan tages i betragtning, og så skriver man: "Med Kommissionens forslag ændres dette til, at der bør tages hensyn til kønsrelaterede aspekter ved afgørelsen af, om en person tilhører en bestemt social gruppe". Hun ville gerne have forklaret, hvad det betød.

I samlenotatet står der, at det foreslås at fjerne medlemsstaternes mulighed for at fastsætte betingelser for ydelserne til familiemedlemmer til personer med subsidiær beskyttelsesstatus. Hun spurgte, om det har betydning for vores starthjælp.

Meta Fuglsang refererede til, at nogle af høringssvarene beklager, at Danmark arbejder for et familiebegreb, der er snævrere end det foreslåede. Hun ville gerne have en uddybning af, hvad integrationsministerens holdning er til familiebegrebet.

Integrationsministeren svarede Pia Adelsteen vedrørende familiedefinitionen, som under forhandlingerne i Rådet er foreslået erstattet af, at vedkommende skal have ansvar for den mindreårige, at hun ville henholde sig til det, der gælder i Danmark, nemlig at det afgørende er, om vedkommende har forsørgelsespligt.

Med hensyn til beskyttelsens varighed er der nogle lande, der mener, at beskyttelsen skal være varig. Hvis det er Vorherres målestok, man anvender, så er det en målsætning, vi overhovedet ikke kan opfylde. På den anden side er vi klar over, at man ikke bare kan sige, at den skal være helt forbigående. Der er stor variation i holdningerne til, hvad man skal forstå ved varig.

Integrationsministeren svarede på Pia Adelsteens tredje spørgsmål, at det juridiske indhold var, at der i de tidligere regler stod "kan", hvilket nu ændres til "bør". Hun forstod, at det specielt drejer sig om sårbare kvinder. Hvis man ønsker en nærmere uddybning, må man nok hellere stille et skriftligt spørgsmål.

23. Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv om status som fastboende udlænding*

– *Vedtagelse*

KOM (2007) 0298

Rådsmøde 3051 – bilag 1 (samlenotat side 21)

KOM (2009) 0551 – bilag 1 (grundnotat af 24/3-10)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

Pia Adelsteen nævnte, at der i samlenotatet står, at der foreslås nogle ændringer i kravene til personer under international beskyttelse for så vidt angår efterlevelse af nationale integrationsbestemmelser. Hun spurgte, om det har betydning for, om vi kan stille krav om, at man skal kunne sproget.

Integrationsministeren sagde med hensyn til integrationskravene, at hvis hun var integrationsminister, når Danmark skal have formandskabet i 2012, var det noget, hun ville tage op, ide hun kunne henvise til det glimrende integrationsarbejde, vi udførte i Danmark.

24. Europa-Kommissionens forslag til et direktiv om en enkelt procedure for udstedelse af en samlet opholds- og arbejdstilladelse samt om et fælles rettighedssæt for arbejdskraftsindvandrere, der opholder sig lovligt i en medlemsstat (single permit)*

– *Vedtagelse*

KOM (2007) 0638

Rådsmøde 3051 – bilag 1 (samlenotat side 26)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 129 (side 362, senest behandlet i EUU 26/11-08) (punktet ikke nævnt)

Rådsmøde 2887 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde RIA 24-25/7-08)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Kommissionen fremsatte tilbage i 2007 et forslag til single permit direktivet, som skal fastsætte en enkelt procedure for udstedelse af en samlet opholds- og arbejdstilladelse – ligesom vi allerede gør her i Danmark.

Forlaget fastsætter desuden et fælles sæt rettigheder for tredjelandsstatsborgere, som opholder sig lovligt i en medlemsstat og har adgang til arbejdsmarkedet.

Da der er tale om en lidt ældre sag, har jeg tidligere orienteret udvalget om sagen.

Sagen er omfattet af det danske forbehold. Danmark deltager ikke i vedtagelsen, og direktivet bliver ikke bindende for Danmark.

Forhandlingerne med Europa-Parlamentet, som blev påbegyndt på baggrund af Lissabontraktatens ikrafttræden, har vist sig at være komplicerede, hvorfor der endnu ikke er opnået enighed om forslaget.

De aktuelle stridspunkter drejer sig hovedsageligt om omfanget af de rettigheder, som opnås i medfør af forslagets artikel 12.

Europa-Parlamentet ønsker, at der skal være ligebehandling for personer, omfattet af direktivet, i forhold til en række rettigheder, herunder familieydelser og skattefordele, hvilket er problematisk for en række medlemslande.

Det er udgangspunktet for udlændinge med lovligt ophold i Danmark, at der skal være ligebehandling på langt de fleste områder, som der lægges op til i direktivet. Men regeringen finder, at det vil være problematisk at skulle imødekomme Europa-Parlamentet på de nævnte punkter.

Der arbejdes fortsat på at finde en række kompromiser, som vil være tilfredsstillende både for medlemslandene og for Europa-Parlamentet.

Sagen er ikke længere på Rådets dagsorden, men jeg har valgt at orientere om sagen, da der måske inden længe findes en løsning, hvorefter direktivet efter over 3 års forhandling kan vedtages.

Pia Adelsteen syntes, det var godt, at integrationsministeren var betænkelig ved Europa-Parlamentets forslag vedrørende familieydelser og skat. Hvis man siger, at alle, der kommer til landet, har krav på samme ydelser som statsborgere, mente hun, man underminerede hele vort sociale system.

Integrationsministeren henviste til, at vi er dejligt fritaget for at tage stilling til de spørgsmål om ydelser, som Pia Adelsteen rejste, idet vi har et retligt forbehold. Med hensyn til ydelsernes omfang kan man roligt sige, at vi går en anden vej. Men vi er bundet af en masse internationale konventioner, så det er en del af det daglige arbejde i Integrationsministeriet at se, hvor langt vi kan gå. Vi skal også hele tiden tage hensyn til EU-bestemmelserne om fri bevægelighed. Pia Adelsteen siger, at det er en underminering af vort sociale system, hvis ydelserne skal være ens. Det er derfor, vi ser på, hvordan vi kan gå en anden vej uden at komme på kant med konventionerne. Det er bl.a. derfor, vi har lavet et pointsystem, hvor der er objektive kriterier.

25. IT-agenturet*

– *Generel indstilling*

KOM (2010) 0093

Rådsmøde 3051 – bilag 1 (samlenotat side 32)

KOM (2005) 0669 – bilag 1 (grundnotat af 1075-06)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 13 (side 1640, senest behandlet i EUU 11/9-09)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: IT-agenturet skal drøftes under frokosten på rådsmødet.

Sagen vedrører oprettelse af et it-agentur, der skal forvalte driften af it-systemer på området for frihed, sikkerhed og retfærdighed. På nuværende tidspunkt drejer det sig om SIS, VIS og Eurodac.

Jeg orienterede senest udvalget om sagen forud for rådsmødet den 3.-4. juni 2010.

Danmark deltager ikke i vedtagelsen af retsакten om oprettelsen af agenturet på grund af forbeholdet, men retsакten udgør en udbygning af Schengenreglerne.

Det er regeringens opfattelse, at Danmark – efter retsакtens vedtagelse – bør implementere retsакten i dansk ret på mellemstatsligt grundlag, jævnfør protokollen om Danmarks stilling. Der vil som anført i samlenotatet alene blive tale om nogle mindre tekniske justeringer og konsekvensrettelser i lovgrundlaget.

Regeringen kan støtte etablering af et agentur, da dette findes at kunne indebære en merværdi og en mere effektiv forvaltning af itsystemerne.

Det primære problem for Danmark har været spørgsmålet om Danmarks muligheder for at opnå stemmeret i agenturets bestyrelse. Kommissionen har lagt op til, at Danmark på grund af forbeholdet ikke skal have fuld stemmeret.

Da Danmark i dag trods forbeholdet anvender alle tre it-systemer, finder regeringen naturligvis, at Danmark bør få fuld stemmeret i bestyrelsen. Dette er i øvrigt i fuld overensstemmelse med forbeholdet, og vi har derfor arbejdet på – og jeg kan godt sige arbejdet hårdt på – at få Kommissionens forslag ændret på dette punkt.

Meget tyder på, at vi formentlig i det mindste vil opnå stemmeret vedrørende de it-systemer, der udgør en videreudvikling af Schengenreglerne.

Det forventes, at der snart findes en fælles holdning til alle elementer i forslaget, hvorefter forhandlingerne med Europa-Parlamentet kan afsluttes og forslaget vedtages.

Der vil under frokosten komme en kort drøftelse af agenturets mulige beliggenhed. Både Estland og Frankrig har anmeldt deres værtskandidatur.

Som vanligt forholder vi os neutralt i dette spørgsmål.

Lone Dybkjær forstod, at integrationsministeren ikke mente, it-agenturet var omfattet af vort retlige forbehold, og derfor gerne ville have fuld stemmeret, mens andre har en anden opfattelse. Det er fint, hvis vi får fuld stemmeret, men hvis agenturet er omfattet af vort retlige forbehold, er det vel ikke rimeligt. Hun spurgte, om vi har en holdning med hensyn til placeringen af it-agenturet, som skal diskuteres under frokosten.

Integrationsministeren sagde, at ganske vist har vi et forbehold, men da vi er med i it-systemerne, har vi foreslået, at vi også skal have stemmeret. Det er ikke afklaret, om vi kun får delvis stemmeret.

Med hensyn til placeringen af de forskellige agenturer plejer vi at være neutrale, når vi har et forbehold.

Lone Dybkjær syntes, der var en modsætning mellem, at vi gerne ville have stemmeret, og at vi ville være neutrale med hensyn til placeringen af agenturet, fordi vi har et forbehold.

Integrationsministeren pointerede, at Danmark deltager i registrene i Schengen og Eurodac, hvilket gør det relevant, at vi skal have stemmeret, selv om vi har et forbehold. Vi ønsker stemmeret for at få maksimal indflydelse i bestyrelsen de steder, hvor vi synes, det er vigtigt. Der er tale om en balance. Vi plejer ikke at blande os i slagsmålet om, hvor de forskellige agenturer skal placeres.

Lone Dybkjær forstod godt integrationsministerens synspunkt, men nogle kunne mene, det var at fikle med forbeholdet. Hun drog den parallel, at med hensyn til Forsvarsagenturet i Bruxelles er vi ikke med i bestyrelsen.

Integrationsministeren gjorde opmærksom på, at her er det noget andet, idet vi deltager i registrene tilknyttet Schengen.

26. Europa-Kommissionens rapport om gennemførelsen af Rådets konklusioner om 29 foranstaltninger til styrkelse af beskyttelsen af de ydre grænser og bekæmpelse af ulovlig indvandring

– *Status*

Rådsmøde 3051 – bilag 1 (samlenotat side 40)

Udvalgs mødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 447 (side 1175, senest behandlet i

EUU 28/5-10)

Integrationsministeren henviste til samlenotatet.

Punkt 7. Rådsmøde nr. 3052 (transport, telekommunikation og energi – energidelen) den 2.-3. december 2010

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde klima- og energiministeren punkterne 2-6 på rådsmødet for transport, telekommunikation og energi.

Punkt 1 på rådsmødedagsordenen blev forelagt af justitsministeren under punkt 4 på Europaudvalgets dagsorden.

Klima- og energiministeren: Jeg skal indlede med at sige, at jeg forelægger alle mine sager til orientering for Europaudvalget. Jeg henviser i øvrigt til det fremsendte notat.

2. En energipolitik for forbrugere

– *Rådskonklusioner*

SEK [2010] 1407

Rådsmøde 3052 – bilag 5 (samlenotat side 2)

Klima- og energiministeren: Det belgiske formandskab har udarbejdet udkast til rådskonklusioner om en energipolitik for forbrugere i EU.

Rådskonklusionerne fokuserer på de forbrugerpolitiske aspekter i energipolitikken, herunder især de forbrugerrelaterede forpligtelser i 3. liberaliseringspakke. Rådskonklusionerne henviser også til de positive effekter for forbrugere ved energieffektivisering og energibesparelser samt indførelse af nye "intelligente" teknologier.

Regeringen er positiv over for fokus på en forbrugervenlig energipolitik i EU og hilser rådskonklusionerne velkommen. Danmark opfylder allerede i stort omfang de forbrugerbeskyttelsestiltag, der er indeholdt i 3. liberaliseringspakke.

Anne Grete Holmsgaard erklærede sig enig i det, klima- og energiministeren havde sagt om energieffektivitet, og pointerede, at vi skal lægge os i selen for at få de mange landesubsidier til fossile brændsler væk som muligt.

Klima- og energiministeren mente, udfasning af fossile brændsler er oplagt, og gjorde opmærksom på, at det også vil give en mere realistisk pris på vedvarende energi. Derfor skal der naturligvis følge op på beslutningen i G20.

3. Meddelelse fra Kommissionen om offshore olie- og gasaktiviteter

– Rådskonklusioner

KOM (2010) 0560

Rådsmøde 3052 – bilag 5 (samlenotat side 5)

KOM (2010) 0560 – bilag 1 (henvendelse af 18/11-10 fra Danish Operators)

Klima- og energiministeren: Kommissionens meddelelse om offshoresikkerhed er fremsat på baggrund af eksplosionen på boreplatformen "Deepwater Horizon" i Den Mexicanske Golf den 7. april.

Meddelelsen foreslår en række initiativer på EU-niveau til at forbedre sikkerhedsniveauet, forureningsberedskabet og selskabernes ansvar. I den forbindelse har formandskabet fremlagt rådskonklusioner, som generelt er positive over for meddelelsens forslag.

Jeg støtter Kommissionens initiativ om at se på den eksisterende praksis for offshoresikkerhed og miljøbeskyttelse i de europæiske farvande. Regeringen er enig i målsætningen om, at de højeste sikkerhedsstandarder anvendes over hele Europa.

Jeg støtter også, at Kommissionen vurderer EU-lovgivningen for at se, om den skal opdateres for at være i overensstemmelse med de højeste standarder for sikkerhed og miljøbeskyttelse.

Fra dansk side støtter vi Kommissionens meddelelse og formandskabets rådskonklusioner, herunder at alle relevante rapporter skal indgå i de endelige konklusioner om, hvilke erfaringer ulykken har medført.

Anne Grete Holmsgaard nævnte, at Greenpeaces kommentarer tyder på, at også offshore boringer på lavere vanddybde indebærer en markant risiko.

Klima- og energiministeren svarede, at initiativerne vil dække samtlige vanddybder.

4. Energi 2020 – En strategi for konkurrencedygtig, bæredygtig og sikker energi (Energistrategi 2011-20).

– Udveksling af synspunkter

KOM (2010) 0639

Rådsmøde 3052 – bilag 5 (samlenotat side 13)

Klima- og energiministeren: Energistrategien, som Kommissionen for nyligt har fremlagt i form af en meddelelse, er en overordnet ramme for en lang række mere konkrete initiativer. Regeringen hilser strategien velkommen som et udgangspunkt for en aktiv og fremadrettet energipolitik i EU.

Formandskabet lægger op til en strategisk diskussion blandt energiministrene forud for det planlagte ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 4. februar 2011. Det er som bekendt det første topmøde nogen sinde, der kun skal beskæftige sig med energi. Det er en vigtig proces, som vi vil bidrage aktivt til. Danmark

har som bekendt selv leveret bidrag til strategien i form af det indspil, som blev fremsendt til Kommissionen i maj 2010.

På rådsmødet vil jeg lægge vægt på, at der fokuseres stærkt på at øge energieffektiviteten i Europa. Det bør være en hovedprioritet. Fra dansk side ser vi frem til Kommissionens mere konkrete udspil om energieffektivitet, som forventes fremlagt i starten af næste år.

Danmark er enig i, at bygninger og transportområdet er vigtige områder for en energieffektiviseringsindsats.

Regeringen vil også lægge vægt på, at EU's høje ambitionsniveau med hensyn til udbygning med vedvarende energi fastholdes. Det er meget vigtigt, at man bevarer momentum i medlemslandenes indsats for at opfylde målsætningen om 20 pct. vedvarende energi i 2020.

Bl.a. derfor er der også behov for en betydelig udbygning af energiinfrastrukturen i EU – ikke mindst af eltransmissionsnettet, som i dag er et af de sidste fænomener i Europa, som ikke nyder fri bevægelighed over grænserne.

Det er nødvendigt af tre grunde: For det første for at muliggøre indfasningen af store mængder vedvarende energi, herunder især vindenergi. For det andet for at sikre forbedret konkurrence på det indre marked. For det tredje naturligvis for at styrke EU's energiforsyningssikkerhed.

Endelig vil jeg fremhæve, at den europæiske indsats med hensyn til forskning og innovation på energiteknologiområdet skal styrkes væsentligt.

Regeringen finder, at der er behov for en betydelig forøgelse af det finansielle grundlag. Det skal primært diskuteres i forbindelse med revision af EU's finansielle perspektiver.

Anne Grete Holmsgaard syntes, planen indeholdt rigtigt mange plusord og ting, som lød flot, men den var temmelig blottet for handling, og der er ikke nogen forpligtende målsætninger. Derfor mente hun, vi skal gøre noget mere. Hun mente, rådskonklusionerne var bemærkelsesværdigt rensset for forslag, og opfordrede regeringen til at komme med et bud på nogle handlinger, som Kommissionen skal foreslå i det kommende papir.

Der står ikke ret meget om hele transportområdet. Anne Grete Holmsgaard mente, der bør stå noget mere om elbiler, men også om forskellige former for biogasser som en mellemstation.

Klima- og energiministeren pegede på, at Kommissionen vil komme med sin handlingsplan om energieffektivisering i det nye år. Der er ingen tvivl om, at her bliver transporten meget central. Vi har haft diskussionen om bindende mål før, og som klima- og energiministeren sagde dengang, var vi det eneste land, der havde den holdning, at vi skulle have bindende mål på dette område. Enten kunne vi fastholde vor holdning, eller også kunne vi støtte, at energieffektivitet skal være en del af 2020 strategien. Hvert land skal komme med sine planer, og så skal der følges op på dem i den overordnede 2020-proces. Kommissionen har meget klart sagt, at den vil komme med et konkret indspil, hvis den samlede målsætning ikke er indfriet. Vi har på den måde fået en politisk bindende målsætning, og det er regeringen tilfreds med.

I relation til elbiler gjorde klima- og energiministeren opmærksom på, at Kommissionens udspil til en energistrategi skal ses i sammenhæng med udspillet til en ny transportpolitik, som bl.a. indeholder udvikling af elbiler og udvikling af bæredygtigt biobrændstof.

Anne Grete Holmsgaard vidste godt, at Danmark stod ret alene med sit synspunkt på bindende mål med hensyn til energieffektivitet, men spurgte, om man har overvejet at foreslå nogle bindende delmål.

Klima- og energiministeren sagde, at nu må vi se, hvad der står i Kommissionens handlingsplan. Hvis det viser sig, at den ikke er god nok til at indfri målsætningen, så må vi prøve at få nogle andre ting ind i den. Det kunne f.eks. være bindende delmål. Men som forhandlingssituationen er nu, vil det også være op ad bakke.

5. Meddelelse fra Kommissionen om energiinfrastruktur prioriteringer. Handlingsplan for et integreret europæisk energinet

– *Politisk debat*

KOM (2010) 0677

Rådsmøde 3052 – bilag 5 (samlenotat side 17)

Klima- og energiministeren: I forlængelse af det, jeg allerede har nævnt om infrastruktur, er regeringen generelt positiv over for Kommissionens nyligt offentliggjorte meddelelse om infrastruktur.

Meddelelsen indeholder dog ingen nye finansieringsmuligheder. Det er hensigten, at der næste sommer offentliggøres en konkret ny plan for finansiering af infrastrukturprojekter. Regeringen ser naturligvis frem til dennes offentliggørelse.

Af konkrete initiativer er der forslag om et offshore elnet i Nordsøen det, der vedrører Danmark mest direkte. Der er allerede her en proces i gang, og der er etableret et samarbejde mellem de 10 involverede lande. Danmark har også et særligt ønske om at støtte det videre arbejde med integrationen af det baltiske el- og gasmarked.

Der bør fortsat være fokus på udbygningen af den vitale fysiske infrastruktur, men det er i stigende grad relevant også at fokusere på "nye" teknologier som "smart grids" og offshore transmissionssystemer. De nye teknologier er nødvendige, hvis den stigende andel vedvarende energi skal udnyttes effektivt.

Anne Grete Holmsgaard noterede sig, at der var lagt op til en stærkere elinfrastruktur og en stærkere gasinfrastruktur, men hun kunne ikke se, at der forelå en ordentlig analyse af gasdelen. Hun spurgte, om man har vurderet, hvor meget mindre gas vi behøver, hvis man laver en seriøs energieffektiviserings- og besparelsesindsats. Inden der foreligger en analyse af, hvordan man kan nedbringe sin gasafhængighed i Europa, mente hun, det var vanskeligt at begynde at tale om, at EU skal yde flere penge til gasinfrastrukturen.

Klima- og energiministeren var ikke i tvivl om, at gas er nødvendig på mellem- og lang sigt. Gas har et lavere CO₂-udslip end olie. Mange lande har kun én gasleverandør, nemlig Rusland. På lang sigt skal de fossile brændsler udfa-

ses. Den måde, hvorpå EU kan styrke sig internationalt, er ved at have mange forskellige energikilder i sit energimix, ved at bruge mindre energi samt ved at få et mere velfungerende transmissionsnet. I den forbindelse pegede klima- og energiministeren på, at der stort set ikke er nogen ledninger, der går fra Spanien og Portugal til Frankrig, hvilket skyldes monopoler. The Economist skriver, at priserne vil falde med 25 pct. i Europa, hvis der sker en liberalisering.

Anne Grete Holmsgaard erklærede sig enig i, at liberalisering er en mulighed for at undgå, at et enkelt land dominerer. Selv om vort marked er blevet ret åbent, har vi ikke oplevet de store prisfald.

Med hensyn til gas stillede hun to konkrete spørgsmål: Indgår det i regeringens overvejelser, at man også kan bruge gas som en mellemstation i transportpolitikken? Indgår gas også i politikken med hensyn til tunge køretøjer?

Hun spurgte endvidere, om der foreligger nogle nyere analyser, hvor man stiller spørgsmålet: Hvis vi nu laver solide besparelser, hvor meget mindre gas kan vi så klare os med i Europa inden for de næste 10-15 år?

Klima- og energiministeren mente, det var vanskeligt at sige, hvor store prisfald der vil blive tale om, men der kommer prisfald.

Med hensyn til elbiler afventer vi med spænding Kommissionens hvidbog om transport. Vi vil fra dansk side arbejde for, at den kommer til at indeholde tydelige grønne elementer som dem, Anne Grete Holmsgaard nævner.

Hun blev svar skyldig med hensyn til, om der foreligger en ny analyse af gasafhængigheden, men det ville hun spørge om. Der er ingen tvivl om, at vi skal bruge gas på mellemlangt sigt.

6. Internationale energirelationer, herunder til USA, Energifællesskabet, Det Østlige Partnerskab og Rusland

– *Orientering fra Kommissionen og formandskabet*

Rådsmøde 3052 – bilag 5 (samlenotat side 23)

Klima- og energiministeren: Med hensyn til punktet om internationale energirelationer er der tale om et orienteringspunkt, hvor der ikke vil være egentlige drøftelser. Derfor vil jeg henvise til det tilsendte notat.

FO Punkt 8. Rådsmøde nr. 3050 (landbrug og fiskeri) den 29.-30. november 2010

Formanden gjorde opmærksom på, at Fødevareudvalget havde stillet nogle spørgsmål, og at der var kommet nogle svar, som var omdelt til Europaudvalgets medlemmer.

Fødevareministeren: Jeg forelægger punkt 1 om fiskerimuligheder for dybhavsarter til forhandlingsoplæg i forhold til rådsmødet for landbrug og fiskeri den 29.-30. november 2010. De resterende punkter er til orientering.

Punkt 7 om velfærd for hunde og katte har justitsministeren forelagt under punkt 5 på Europaudvalgets dagsorden. Punkt 8 om ikke-godkendelse af et pesticid forelægger jeg for Miljøministeren.

FO 1. Forslag til Rådets forordning om fastsættelse af EF-fartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2011 og 2012

– *Politisk enighed*

KOM (2010) 0545

Rådsmøde 3050 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Fødevareministeren: Forslaget om TAC og kvoter for dybhavsarter i 2011 og 2012 indebærer en reduktion i fiskerimulighederne som følge af den biologiske rådgivning.

For visse bestande – som dybhavshajer og orange savbug – viderefører forslaget en fuldstændig lukning af fiskerierne i 2011 og 2012.

Den biologiske rådgivning er ikke særlig solid i forhold til dybhavsarter. Det ville være ønskeligt med en bedre biologisk rådgivning – særligt da dybhavsarter reproduceres meget langsomt.

Reguleringen af fiskeriet efter dybhavsarterne startede for alvor i 2003. Fastlæggelsen af TAC og kvoter er bare én del af reguleringen. Derudover er der regulering via tekniske bestemmelser og via begrænsning af fiskeriindsatsen.

Gennem de tekniske bestemmelser har man for eksempel etableret et kystbeskyttelsesområde for byrkelange og fastsat visse regler for anvendelse af redskaber. Vi mener, at der kan gøres mere for at reducere udsmid af bifangster af for eksempel dybhavshajer.

Tilsvarende arbejder Kommissionen på et forslag til yderligere begrænsning af fiskeriindsatsen.

Fra dansk side støtter vi Kommissionens forslag, idet vi også vil gøre opmærksom på behovet for ikke alene at se på TAC og kvoter. Vi mener, at der er behov for at anvende både indsatsregulering og tekniske bestemmelser oveni.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man fra dansk side tilslutter sig Kommissionens forslag, eller at Danmark kan tilslutte sig det kompromisforslag, der kan opnå tilslutning i Rådet, idet man fra dansk side:

9. Europaudvalgsmøde 26/11-10

- Støtter Kommissionen i det forestående arbejde med nye regler om fiskeri-indsatsbegrænsninger efter dybhavsbestande.
- Arbejder for yderligere beskyttelse af dybhavsbestande i form af lukkede områder og anvendelse af selektive redskaber.

Bjarne Laustsen mente, vi ved alt for lidt om dybhavsbestandene, og dermed er vi i en situation, hvor vi kan komme til at gøre uoprettelig skade på arter, vi gerne vil beskytte. Han gjorde i den forbindelse opmærksom på, at de fleste dybhavsarter reproduceres meget, meget langsomt. Selv om Danmarks interesser i dette fiskeri vist er begrænset til en enkelt art, bør vi blande os i diskussionen. Derfor kunne han godt forstå, at fødevareministeren gerne ville have et mandat.

Bjarne Laustsen pegede på, at vi regulerer fiskeriet på mange forskellige måder: Gennem havdage, selektive redskaber, stop i gydeperioder, monitorering, kameraovervågning osv. Han håbede, Danmark ville spille en aktiv rolle og ikke blot sætte sig hen i hjørnet og sige nej. Vi har nogle erfaringer med selektive redskaber. Det er også et spørgsmål om at dokumentere, at bestandene rent faktisk kan tåle det fisketryk, der er.

Det er anerkendt, at der er en meget stor discard i forbindelse med nogle af disse arter, hvilket forværrer problemet. Derfor er det et spørgsmål, om man ikke, indtil man ved noget mere, kan lave et forbud mod discard. Det vil give et kæmpegodt dokumentationsmateriale.

Per Clausen forstod det sådan, at vi ved meget lidt om bestandene, og derfor har vi ingen sikkerhed for, at den fangst, vi tillader, ikke medfører uoprettelige skader. Derfor syntes han, det var komplet uforsvarligt at tillade fiskeri. Han syntes, regeringen burde sige, at det kan vi ikke acceptere.

Han var helt enig med Bjarne Laustsen i, at man burde indføre klare regler om, at det, der fanges, skal bringes i land.

Enhedslisten kan på denne baggrund ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Pia Adelsteen erklærede sig enig med Bjarne Laustsen.

Hanne Agersnap forstod, at fødevareministeren gerne ville støtte Kommissionens oplæg, men så kom der en række ting, som vi ville "arbejde for" eller "kræve".

Hun nævnte, at der står i svaret til Fødevareudvalget, at Kommissionens forslag er i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning, hvilket ikke svarede til hendes opfattelse. Hun spurgte, om der efter ICES' opfattelse er dybhavsarter, der kan fanges bæredygtigt, og om der er nogle arter, der kan fanges inden for biologisk sikre grænser.

Hun spurgte, om Kommissionens forslag vil skabe mere eller mindre bifangst. Hun tilføjede, at hun havde en fornemmelse af, at det ville blive mere, medmindre man indførte et krav om, at alt skal landes. Hun forstod, at det var dansk politik at eliminere bifangster, og spurgte, om det foreliggende forslag ligger i forlængelse af denne danske politik.

Hun spurgte, om der i den videnskabelige rådgivning også indgår hensynet til bundflora og -fauna. Er man sikker på, at der ikke sker uoprettelige skader på bundflora og -fauna?

Fødevareministeren sagde, at det grundlag, ICES arbejder på, er det, som de nationale stater frembringer. Vi vil gerne arbejde for, at dette grundlag bliver bedre. Vi vil støtte forslag om indsatsregulering og brug af selektive redskaber og lukkede områder, men det er ikke en del af det foreliggende forslag, men vil komme med i kommende forordninger. Vi kan selvfølgelig sige, at det foreliggende forslag ikke er godt nok, men vi kan ikke sige ja på betingelser.

Regeringen vil arbejde for, at discard reduceres mest muligt, eller at der direkte kommer et forbud mod discard.

Fødevareministeren sagde til Per Clausen, at vi vælger at følge den videnskabelige rådgivning fra ICES. Hvis der ikke kommer nogen kvoter for dybhavsfisk, vil der reelt blive tale om frit fiskeri.

Fødevareministeren svarede Hanne Agersnap, at vi ville "arbejde for" de ting, han havde nævnt, men vi vil ikke gøre det til en betingelse for at sige ja.

Vi mener, at det foreliggende forslag vil formindske bifangsterne. Som nævnt vil vi arbejde for, at bifangsterne kommer helt væk.

NOT Han turde ikke på stående fod svare på spørgsmålet om bundflora og -fauna og ville sende et skriftligt svar. Han tilføjede, at man taler om biodiversitet.

Bjarne Laustsen kunne godt gå med til forhandlingsoplægget, hvis fødevareministeren ville nævne alle de ting, vi ønsker, herunder at den biologiske rådgivning bliver forbedret. Når fødevareministeren møder op igen, vil vi spørge om, hvordan det så er gået.

Hanne Agersnap forstod, at noget ville blive udmøntet i senere forordninger, og spurgte, om vi er ude af forhandlingerne herom, hvis vi siger nej i dag. Hun forstod, at man ikke kan vente med at tage stilling, for forslaget om TAC-er skal afgøres inden nytår.

Hun ville gerne vide, om der er tale om en flertalsbeslutning.

Hun spurgte, om Danmarks fiskeri- og havundersøgelser eller andre danske videnskabelige institutioner havde udtalt sig om disse dybhavsarter.

Fødevareministeren sagde, at oprindeligt ville han have holdt sig til det gamle mandat, men efter de spørgsmål, der blev stillet fra Fødevareudvalget, bad han om at få et fornyet mandat. Han var helt enig i Bjarne Laustsens betragtninger og lovede, at vi i de kommende forhandlinger vil bruge de erfaringer, vi har fra tekniske reguleringer.

Hanne Agersnap spurgte, om der bliver mere eller mindre udsmid.

Lone Dybkjær sagde, at hun var kommet til mødet med det udgangspunkt, at hun ville sige nej, men på baggrund af drøftelsen spurgte hun, hvad den videre procedure vil blive, hvis vi siger nej. Er det så ikke sådan, at de gamle regler fortsætter? Eller er der slet ikke nogen regler efter nytår, hvis Kommissionens forslag ikke bliver gennemført?

Bjarne Laustsen forstod, at der er tale om en flertalsafgørelse, og spurgte derfor, om vi ved noget om, hvordan de andre lande stiller sig.

Efter at have hørt på diskussionen og læst svarene fra Greenpeace og WWF var han kommet til den konklusion, at det var bedre at sige ja til fødevareministeren – på baggrund af de tilsagn, denne havde givet. Men man ville i den kommende tid nøje følge, hvad der sker, for det er den tyndeste dokumentation, vi har set indtil

nu. Det ville være fint, hvis fødevareministeren ville vende tilbage og fortælle, hvordan det går.

Fødevareministeren svarede Hanne Agersnap, at vi mener, forslaget vil give mindre udsmid.

I svaret til Lone Dybkjær pointerede fødevareministeren, at i dag foreligger der et forslag om TAC'er, og det er det, vi skal tage stilling til. Hvis det ikke kan vedtages, er der ingen TAC'er. Så er der kun de tekniske regler tilbage, som vi synes er alt for ringe. Der kommer nogle forbedringer af de tekniske regler, efterhånden som arbejdet med dem bliver færdigt. Vi vil blande os i forhandlingerne, så de bliver så gode som muligt.

Fødevareministeren svarede Bjarne Laustsen, at vi ikke vidste, hvordan de andre lande vil stille sig.

Han ville vende tilbage til udvalget, når de tekniske regler skal revideres.

Hanne Agersnap gik imod forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

2. Konsultationer mellem EU og Norge om fiskerimuligheder for 2011

– *Information fra Kommissionen og udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3050 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 84 (side 137, senest behandlet i EEU 22/10-10)

Fødevareministeren: Rådet skal drøfte status for forhandlinger med Norge om en ny fiskeriaftale for 2011. Fiskeriaftalen er af stor betydning for de danske fiskere. I forhandlingerne med Norge støtter jeg fastsættelse af kvoterne for 2011 på grundlag af den videnskabelige rådgivning og fastlagte forvaltningsplaner.

Derudover er det også vigtigt, at vi fortsat presser på for at reducere discarden af torsk i Nordsøen og Skagerrak. Derfor vil jeg arbejde for, at der også i 2011 afsættes en kvotepræmie for torsk. Kvoten skal kunne tildeles de fiskere, der påtager sig at fiske under en ordning, hvor alle fangster skal afskrives på kvoten under fuld dokumentation.

Jeg ønsker kvotepræmien afsat til fiskeri med fuld dokumentation forøget i forhold til de 5 pct., der er gældende i år. Ordningen skal eventuelt udvides til andre arter.

3. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om fremtidens fælles landbrugspolitik imod 2020: Imødekomme fremtidens udfordringer vedrørende fødevarer, naturressourcer og territorier

– *Præsentation og udveksling af synspunkter*

KOM (2010) 0672

Rådsmøde 3050 – bilag 1 (samlenotat side 10)

KOM (2010) 0672 - bilag 1 (henvendelse af 25/11-10 fra

Landbrug og Fødevarer)

EU-note (10) - E 21 (notat af 25/11-10)

Fødevareministeren: Kommissionen vil på rådsmødet give en første præsentation af meddelelsen om den fremtidige landbrugspolitik. Det vil være starten på drøftelserne i Rådet. Kommissionen har allerede præsenteret meddelelsen i Europa-Parlamentet. Kommissionen forventes først i sommeren 2011 at præsentere egentlige lovforslag.

Kommissionens meddelelse er et bredt og relativt generelt diskussionsoplæg om fremtidens landbrugspolitik. Meddelelsen indeholder ikke nogen tal- eller budgetstørrelser.

Kommissionen beskriver sammenhængen med Europa 2020 strategien. Kommissionen understreger, at formålet med reformen skal være at håndtere de fremtidige udfordringer i forhold til:

- Fødevarerforsyning og prisudsving.
- Naturforvaltning og klimaforandringer.
- Global konkurrence.
- Lokal beskæftigelse og territorial balance.

Kommissionens udgangspunkt er, at man fastholder den nuværende struktur med 2 søjler i landbrugspolitikken. Søjle I er den direkte støtte og markedsforanstaltninger, mens søjle II er landdistriktsudvikling.

Kommissionen opstiller 3 reformvalgmuligheder for den fremtidige landbrugspolitik:

1. Udvidet status quo med mindre tilpasninger.
2. Balanceret reform med målretning af støtten.
3. En mere omfattende reform.

Grundlæggende er Kommissionens meddelelse et diskussionsoplæg, men Kommissionen fokuserer i sin beskrivelse på valgmulighed 2 med en balanceret reform og målretning af støtten.

Kommissionens valgmulighed 2 indeholder en ændring af den direkte støtte, så den bliver fordelt på 3 lag.

- Lag 1 er en afkoblet indkomststøtte.
- Lag 2 er en støtte baseret på miljøkrav svarende til de nuværende krav til god landbrugs- og miljømæssig stand – det såkaldte GLM.

9. Europaudvalgsmøde 26/11-10

- Lag 3 er en supplerende støtte til landbrug i områder med naturlige restriktioner – en slags LFA, Less Favoured Areas.

Men det er helt klart, at vi her har brug for yderligere forklaringer fra Kommissionen om, hvordan modellen med 3 lag skal fungere i praksis.

Udover modellen med 3 lag af direkte støtte lægger Kommissionen op til at fastholde muligheden for at udbetale koblet direkte støtte svarende til den nuværende artikel 68. Det lader ikke til, at støtten til miljø og økologi under artikel 68 fastholdes.

Omfordeling af den direkte støtte tages også op i meddelelsen, men igen er det ikke til at sige, hvordan Kommissionen ser omfordelingen finde sted.

Kommissionen lægger endvidere op til et støtteloft per bedrift – den såkaldte capping – for indkomststøtten i lag 1, men der er ikke en nærmere beskrivelse. Tilsvarende lægger Kommissionen op til en specifik og enklere støtteordning for små landbrug.

Krydsoverensstemmelse fastholdes som et krav for udbetaling af den direkte indkomststøtte i lag 1, men Kommissionen vil overveje muligheder for tilpasning og forenkling.

I forhold til markedsforanstaltninger lægger Kommissionen op til en forenkling og justering af de nuværende ordninger.

I forhold til landdistriktpolitikken lægger Kommissionen op til fortsat fokus på konkurrenceevne, miljø og territorial balance. Kommissionen understreger, at hovedudfordringerne vil være i forhold til miljø, klima og innovation. I store træk lægger Kommissionen altså op til, at det alene er under landdistriktpolitikken, at de nye udfordringer skal håndteres.

Kommissionen nævner også, at man under landdistriktpolitikken vil overveje mulighederne for at støtte forsikringsordninger til krise- og risikohåndtering.

Grundlæggende er der også i forhold til landdistriktpolitikken behov for yderligere forklaringer fra Kommissionens side, da der ikke er en beskrivelse af konkrete politikinstrumenter.

Det er klart, at vi nu skal have den første præsentation i Rådet, og at der er brug for uddybende forklaringer på mange af Kommissionens idéer.

Overordnet er det min forventning, at det store flertal af medlemsstater ikke vil presse på for omfattende reformer.

Tilsvarende er det heller ikke min opfattelse, at der i Europa-Parlamentet er et ønske om de store reformer. Jeg havde i forrige uge et møde med flere af de danske medlemmer af Europa-Parlamentet. De gav mig et klart indtryk af, at flertallet i Europa-Parlamentet i højere grad går op i at sikre indkomststøtten, og at flertallet gerne ser yderligere markedsregulering.

Med regeringens høringssvar om fremtidens landbrugspolitik har vi efter min mening et godt udgangspunkt. Det er klart, at det nu gælder om at overbevise de andre medlemsstater om, at vi skal nå længst muligt i retning af en mere omfattende reform.

Fra dansk side havde vi gerne set et mere ambitiøst og offensivt udspil fra Kommissionen. Kommissionens oplæg bruger mange af de rigtige ord i forhold til kli-

ma, miljø og konkurrenceevne. Men det er svært at se nye og konkrete idéer fra Kommissionens side.

Set med mine briller er det vigtigt, at vi tager fat i de problemstillinger, som de nye udfordringer i forhold til særligt miljø og klima rejser. Derfor er vi efter min mening også nødt til at sikre de nødvendige muligheder i både søjle I og søjle II for at målrette støtten til de såkaldte offentlige goder som miljø, klima, natur, økologi, vandforvaltning mv.

Derfor havde jeg gerne set mere konkrete muligheder for at anvende og målrette den direkte støtte til offentlige goder. I forhold til landdistriktspolitikken er jeg meget positiv over for Kommissionens fokus på innovation, men det kræver, at vi også får udviklet de rigtige politikinstrumenter.

Men det er som sagt først starten på drøftelserne i både Europa-Parlamentet og Rådet. Det er en sag, som vi helt sikkert vil vende tilbage til mange gange. Allerede i december forventes meddelelsen sat på dagsordenen igen.

Bjarne Laustsen var klar over, at der var tale om en tidlig forelæggelse, og at der sikkert kommer til at ske en masse ting i den fælles landbrugspolitik. Vi vil arbejde for at få afskaffet landbrugsstøtten, idet den kapitaliseres og i øvrigt minder om planøkonomi. Men vi må erkende, at det er meget svært at nå der-til, så vi må søge at gøre vor indflydelse gældende for at få ændret landbrugsstøtten i den rigtige retning, selv om det måske bliver små skridt. Vi må arbejde på at få omlagt støtten, så den tager mere hensyn til natur og miljø samt landdistrikternes udvikling. Derfor rådede han fødevarerministeren til at arbejde for fornuftige tiltag i landbrugspolitikken.

Per Clausen ville gå lidt videre og sige, at det er udsigtsløst at tale om, at vi vil afvikle landbrugsstøtteordningerne. Det er vigtigt at holde fast i, at det handler om at sikre, at der er udvikling og beskæftigelse i landdistrikterne, og at man gør noget for miljøet.

Pia Adelsteen sagde, at der er flertal i Danmark for, at landbrugsstøtten skal forsvinde, men vi ved godt, at det er ret udsigtsløst. Derfor ville det være godt, hvis vi kunne blive enige om, hvad det så er, der er brug for.

Fødevarerministeren erklærede sig enig i den beskrivelse, Bjarne Laustsen havde givet. Vi kæmper for, at det kommer til at gå i den rigtige retning. Han troede, vi skulle arbejde på, at vi får mulighed for at flytte de opgaver, der vedrører natur, miljø og klima, over i søjle 1. Men det bliver svært. Alle de nye ting, Bjarne Laustsen er inde på, er nævnt, men under søjle 2. Og der er ikke flere penge til det.

Fødevarerministeren var enig med Per Clausen i, at det gælder om at få udvikling i landdistrikterne. Det bliver der bedre plads til i søjle 2, hvis vi får noget af det andet flyttet over i søjle 1. Vi må også under hensyn til klimaet arbejde på, hvordan landbruget kan blive energileverandør.

Bjarne Laustsen tilføjede til det, han sagde i første omgang, at noget af det allervigtigste er, at vi undgår renationalisering af landbrugspolitikken.

Han kunne se på høringssvarene, at Landbrug & Fødevarer var blevet solidariske og siger, at alle bønder i EU skal have ens vilkår. Solidaritet er jo en

smuk tanke. Han spurgte, om det betyder, at de nye lande, som kom ind, skal have det samme i landbrugsstøtte som de eksisterende lande. I så fald bliver der tale om en kæmpe udvidelse af EU's budget.

Til sidst nævnte han, at man i en række lande fortsat ikke lever op til de krav, EU stiller til dyrevelfærd – f.eks. med hensyn til løsgående søer – og mente, at hvis det ikke bliver bedre, må man trække i støtten.

Fødevareministeren var helt enig med Bjarne Laustsen i, at vi skal undgå renationalisering af landbrugspolitikken. Vi er derfor modstandere af at national medfinansiering er præmien i forbindelse med forsikringsordninger.

Landbrug & Fødevarer taler om en bedre balance, men de mener stadig væk, der skal være forskel. Man kommer ikke uden om, at der vil blive en vis udjævning.

Han var helt enig i, at vi skal sørge for, at reglerne om dyrevelfærd bliver efterlevet i alle lande, så der bliver ens vilkår. Med hensyn til løsgående søer vil vi bede Kommissionen komme efter de lande, der ikke lever op til dyrevelfærdsreglerne.

4. Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af bedriftsrådgivningsordningen som fastlagt i artikel 12 og 13 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009

– *Præsentation*

KOM (2010) 0665

Rådsmøde 3050 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Fødevareministeren henviste til det oversendte samlenotat.

Pia Adelsteen studsede over, at der kun var 5 pct. af landene, der reelt brugte denne ordning. Hun rejste spørgsmålet, om ordningen så ikke er for dyr. Hun spurgte, om det er informationer, der mangler.

Fødevareministeren gav Pia Adelsteen ret i, at bedriftsrådgivningsordningen bliver brugt meget, meget lidt, så man kan godt spørge, om den er nødvendig længere.

5. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om TSE køreplan 2 Strategidokument om transmissible spongiforme encephalopatis (TSE) i 2010 - 2015

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2010) 0384

Rådsmøde 3050 – bilag 1 (samlenotat side 17)

KOM (2010) 0384 – bilag 1 (grundnotat af 15/9-10)

Fødevareministeren: Kommissionens TSE køreplan 2 giver et overblik over status for bekæmpelsen af TSE i EU. Sygdomsbilledet viser, at en række medlems-

stater har haft et fald i forekomsten af BSE hos kvæg. Det primære formål er at orientere om, at TSE foranstaltningerne fortsat løbende skal tages op til revision. På den baggrund har formandskabet fremlagt et udkast til rådskonklusioner, der lægger op til revision af BSE overvågningen baseret på ny videnskabelig dokumentation. Samt at se på en lempelse af foderforbuddet, hvis det kan kontrolleres tilstrækkeligt. Regeringen kan støtte udkastet til rådskonklusioner.

6. Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om det tilrådelige i og muligheden for at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om, at EFSA skal kunne opkræve gebyrer

– *Præsentation og udveksling af synspunkter*

KOM (2010) 0496

Rådsmøde 3050 – bilag 1 (samlenotat side 24)

Fødevareministeren: I rapporten om eventuel brug af gebyrfinansiering af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet – EFSA's – virksomhed lægger Kommissionen op til en yderligere konsekvensanalyse af forskellige modeller.

Vi kan støtte gennemførelse af en analyse, men vi lægger også vægt på, at en eventuel indførelse af gebyrer ikke må kunne stille spørgsmålstegn ved EFSA's videnskabelige uafhængighed.

Pia Adelsteen hæftede sig ved, at fødevareministeren sagde, at selv om der indføres gebyrer, må EFSA være uafhængig. Hun brød sig ikke om, at der er organer i EU, der får mulighed for at opkræve gebyrer, for så har de en skrue, de hele tiden kan skrue på. I hvert fald skal gebyrerne helt klart være omkostningsbestemt.

Fødevareministeren erklærede sig enig i de bekymringer, Pia Adelsteen udtrykte. EFSA skal ikke tjene penge på sin virksomhed, men hvis det handler om en helt konkret godkendelse af et produkt, kan man godt betale et rimeligt gebyr, som vi gør det herhjemme.

7. Rådskonklusioner om velfærd for katte og hunde

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3050 – bilag 2 (tillæg til samlenotat)

Dette dagsordenspunkt forelagde justitsministeren under punkt 5 på Europaudvalgets dagsorden.

8. Forslag til Rådets afgørelse om afvisning af at optage 1,3-dichlorpropen i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF

– *Vedtagelse*

KOM (2010) 0444

Rådsmøde 3050 – bilag 1 (samlenotat side 28)

Fødevareministeren: Som nævnt forelægger jeg forslaget om ikke-optagelse af aktivstoffet 1,3-dichlorpropen for miljøministeren.

Sagen forelægges Rådet, da der ikke kunne opnås kvalificeret flertal for Kommissionens forslag om ikke-optagelse af aktivstoffet 1,3-dichlorpropen i komiteen for fødevarekæden og dyresundhed. Danmark stemte for forslaget i komiteen.

Regeringen kan støtte Kommissionens forslag, da det er regeringens generelle linje, at Danmark ikke støtter en optagelse af et aktivstof, hvis der ikke er vist sikker anvendelse for brug af stoffet i EU. Regeringen kan derfor stemme for Kommissionens forslag.

FO Punkt 9. Rådsmøde nr. 3053 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse – Fødevareministeriets del) den 6.-7. december 2010

FO 1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevareinformation til forbrugere

– *Politisk enighed*

KOM (2008) 0040

Rådsmøde 3053 – bilag 1 (samlenotat)

KOM (2008) 0040 – bilag 4 (grundnotat af 18/3-08)

KOM (2008) 0040 – bilag 2 (henvendelse af 10/3-08 fra Forbrugerrådet)

KOM (2008) 0040 – bilag 3 (henvendelse af 11/3-08 fra Dansk Industri)

KOM (2008) 0040 – bilag 5 (henvendelse af 30/6-09-10 fra StopGDA)

KOM (2008) 0040 – bilag 6 (henvendelse af 27/5-10 fra Landbrug og Fødevarer)

EUU alm. del (09) – bilag 388 (henvendelse fra Forbrugerrådet af 26/5-10)

EUU alm. del (09) – bilag 192 (opsummering fra møderne i Task Force om næringsdeklarationer)

EU-note (09) – E 28 (notat af 18/3-10)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 447 (side 1200, behandlet i EUU 28/5-10)

EUU alm. del (08) – bilag 522 (side 1532 FO, forhandlingsoplæg forelagt 10/7-09)

Fødevareministeren: Forslaget om fødevaremærkning blev fremlagt tilbage i begyndelsen af 2008. Der er tale om et meget omfattende forslag, der har haft en grundig behandling i både Rådet og Europa-Parlamentet.

Forslaget indebærer som beskrevet i samlenotatet en revision og sammenskrivning af den eksisterende EU-lovgivning om mærkning af fødevarer og næringsdeklaration. Forordningen finder anvendelse for alle former for fødevareinformation og for alle fødevarer, der skal markedsføres i EU.

Der blev taget et forhandlingsoplæg i sagen tilbage i juli 2009 ved en tidlig forelæggelse. Sagen har løbende været drøftet i Danmark, og der har været nedsat en taskforce for at drøfte blandt andet GDA-mærkning.

Jeg orienterede senest om forslaget tilbage i maj 2010, hvor jeg redegjorde for Europa-Parlamentets udtalelse og status for forhandlingerne i Rådet.

Det belgiske formandskab har gjort en stor indsats for at få skred i drøftelserne i Rådet. Jeg vil i store træk redegøre for de væsentligste elementer i formandskabets kompromisforslag til Rådets første behandling.

9. Europaudvalgsmøde 26/11-10

Reguleringen af GDA-mærkningen har været et af de store emner i den danske debat af forslaget. Kommissionen og Europa-Parlamentet ønsker obligatorisk mærkning med GDA. Men formandskabets kompromistekst indebærer nu den forbedring, at GDA alene skal anvendes på frivillig basis.

En anden positiv udvikling er, at kompromisteksten indeholder krav om, at næringsdeklaration som udgangspunkt er obligatorisk og skal ske pr. 100 g/ml. Næringsdeklaration pr. portion kan dermed kun angives som supplement, men er ikke et alternativ. Det er også et punkt, som vi har lagt stor vægt på fra dansk side.

Kommissionens forslag indeholdt beklagelig vis ikke bestemmelser om fastlæggelse af portionsstørrelser. Forslaget rummer nu bestemmelse om, at Kommissionen kan vedtage regler for portionsstørrelser i komitéprocedure.

Endvidere er protein tilføjet listen over næringsstoffer i en obligatorisk næringsdeklaration, hvilket også har været et vigtigt punkt for Danmark.

Kommissionens forslag om at undtage øl, vin og spiritus – bortset fra blandingsprodukter som "alkopops" – fra kravet om ingrediensliste og næringsdeklaration er udvidet til at omfatte alle alkoholholdige produkter, dog ikke blandingsprodukter. Kommissionen skal inden for 5 år afgive en rapport om, hvorvidt kategorier af alkohol fortsat skal være undtaget.

Bestemmelsen om ansvarsfordeling i fødevarekæden er ændret, så den bedre stemmer overens med den generelle tekst i fødevareforordningen. Det betyder, at ethvert led i kæden er ansvarlig for den del af mærkningen, som leddet har indflydelse på.

Det foreslås ligeledes at undtage ikke-færdigpakkede fødevarer fra krav om ingrediensliste og næringsdeklaration, men at der nationalt kan fastsættes regler herfor. I det foreliggende forslag er det eneste harmoniserede, obligatoriske krav til ikke-færdigpakkede fødevarer kravet om oplysning om indhold af allergener.

Formandskabets kompromis indebærer et krav om mærkning med oprindelse på fersk kød fra svin, får, ged og fjerkræ. Der ventes vedtaget gennemførelsesbestemmelser i løbet af to år, hvorefter kravet vil blive indført. Kommissionen skal udarbejde en rapport med konsekvensanalyse for oprindelsesmærkning på andre områder.

Der lægges desuden op til, at der fortsat skal være krav om en minimumskriftstørrelse, men kravet er ændret til, at der som hovedregel gælder krav om 1,2 mm for bogstavet x's højde.

Og endelig er der indarbejdet et dansk forslag om en bedre advarselsmærkning på "energidrikke" med højt indhold af koffein og kosttilskud tilsat koffein. Det er vi fra dansk side meget tilfredse med.

Det er en vanskelig forhandling i Rådet, og det er som sagt et meget omfattende forslag. Der er områder, hvor jeg gerne havde set, at man havde imødekommet danske oplæg, men i det store hele synes jeg, at det er et fornuftigt kompromisforslag.

Forslaget skal igennem en anden behandling. Jeg håber, at det både i Europa-Parlamentet og Rådet kan lade sig gøre at fremme de danske mærkesager yderligere.

Jeg håber blandt andet, at der vil være opbakning i Rådet til Europa-Parlamentets ændringsforslag om mærkning af dybfrostprodukter med produktionsdato. Modsat håber jeg, at vi kan få overbevist Europa-Parlamentet om, at GDA skal være frivilligt.

Fra regeringens side vil vi som udgangspunkt holde os til det forhandlingsmandat, som vi fik tilbage i juli 2009, hvor hovedpunktet selvfølgelig var, at GDA-mærkning skulle være frivillig.

Siden juli 2009 er der en række spørgsmål, som vi har vurderet bør tilføjes forhandlingsmandatet. Det drejer sig om, at vi fastholder den ansvarsfordeling, der følger af fødevarereforordningen.

Derudover arbejder vi for, at angivelse af oprindelse forbliver frivillig, medmindre en udeladelse af oprindelsesmærkning kan være vildledende for forbrugeren. Alternativt foretrækker vi en minimumsmodel for yderligere oprindelsesmærkning, så det ikke bliver en for stor administrativ byrde for branchen.

Uanset at Nøglehullet er omfattet af anprisningsreglerne, arbejder vi for, at kendskabet til det udbredes. Nøglehullet bør inddrages – hvor muligt – i fremtidige vurderinger af forskellige mærkningsordningers effektivitet for at påvirke forbrugernes valg af fødevarer i en sundere retning.

Endelig arbejder vi for, at den eksisterende advarselsmærkning på energidrikke forbedres. Det ser ud til ud til at blive en del af kompromiset.

Som sagt ser forhandlingerne ud til at gå i den rigtige retning på en række punkter, og vi vil selvfølgelig aktivt forfølge de danske mærkesager i anden behandlingen af forslaget.

FO Regeringens fornyede forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man fra dansk side henholder sig til forhandlingsoplægget fra den 9. Juli 2010, idet man herudover arbejder for:

- At fastholde den ansvarsfordeling, der følger af fødevarereforordningen.
- At angivelse af oprindelse forbliver frivillig, medmindre en udeladelse af oprindelsesmærkning kan være vildledende for forbrugeren, alternativt en minimumsmodel for yderligere oprindelsesmærkning.
- At den eksisterende advarselsmærkning på energidrikke forbedres.
- At kendskabet til Nøglehullet udbredes, og at Nøglehullet inddrages – hvor muligt – i fremtidige vurderinger af forskellige mærkningsordningers effektivitet med hensyn til at påvirke forbrugernes valg af fødevarer i en sundere retning.

Bjarne Laustsen henviste til, at man havde diskuteret sagen rigtigt meget, og at der også havde været en høring i Fødevarerudvalget om GDA'er. GDA'er er ikke det mest forståelige og enkle for forbrugerne. Socialdemokraterne ønsker et enkelt mærke, f.eks. Nøglehullet, gjort obligatorisk. Hvis vi kan blive enige om det i EU, ville det sende et kraftigt signal til de multinationale selskaber, der producerer fødevarer, men han erkendte, at sådan spiller klaveret ikke helt. Han syntes, man var kommet rigtigt langt i sagen, derved at GDA bliver valgfrit, mens en deklaration pr. 100 gram bliver obligatorisk. Derfor kan Socialdemokraterne godt acceptere regeringens forhandlingsoplæg. Han var glad

for, at fødevareministeren ville nævne, at vi i Danmark mener, det skal fremgå, hvornår varen, f.eks. juleanden, er produceret. Vi kommer også til at diskutere, om der er gjort noget for at forlænge holdbarheden af frugt, f.eks. æbler. I øvrigt nævnte Bjarne Laustsen, at det er vanskeligt at få placeret så mange forbrugeroplysninger på de små pakninger.

Pia Adelsteen erklærede sig enig med Bjarne Laustsen i, at der bør stå produktionsdato på frosne varer. I øvrigt syntes hun, kompromiset er fornuftigt, og kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Hun forstod, at Europa-Parlamentet ikke var helt enig med hensyn til at gøre GDA frivillig, og spurgte, hvad fødevareministerens vurdering er med hensyn til, om vi kan få kompromisforslaget igennem. Hun mente, mange portionsstørrelser var latterlige. F.eks. spiste hun selv en hel Marsbar, når hun købte en – selv om hun godt vidste, den ikke var sund.

Hun kunne ikke helt gennemskue, om der skulle stå oprindelsesland på varen, og spurgte, hvorfor køer ikke er nævnt, når man taler om at påføre oprindelsesland, når det drejer sig om svin, får, geder og fjerkræ.

Hanne Agersnap ville også rose fødevareministeren for de fremskridt, der var sket. Det er meget bedre, at GDA bliver frivillig, mens deklaration pr. 100 gram bliver obligatorisk.

Hun var glad for, at Danmark kan opretholde Nøglehulsmærket, og at vi vil arbejde for, at det bliver mere udbredt.

Hun spurgte, hvilken forskel det gør, om vi vil "arbejde for" eller "fremme" eller "kræve" noget. Hun håbede, vi ville "arbejde for" det med mærkning gennem hele handelskæden og deklarationer på frisk frugt og grønt, hvis "arbejde for" er stærkere end "fremme".

Hun gik ind for realistiske portionsstørrelser og ønskede, at man slettede "eventuelt", når man siger, at realistiske portionsstørrelser "eventuelt skal fastlægges af sagkundskaben."

Lone Dybkjær havde forstået, at forslaget er en forbedring. Hun støttede, at datomærkning bliver så udbredt som mulig.

Fødevareministeren mente ikke, der var meget, han og Bjarne Laustsen var uenig om. Vi har arbejdet for datomærkning af frugt, men det er et af de steder, hvor vi ikke har haft succes.

Det er rigtigt, som Pia Adelsteen er inde på, at Europa-Parlamentet er imod at gøre GDA frivillig, men nu har vi vundet sagen over for Kommissionen, Rådet og formandskabet, og nu må vi se, om vi også kan få overbevist Parlamentet.

Når der ikke står noget om oprindelsesland for oksekød, skyldes det, at der her allerede er et sådant krav, der blev gennemført i forbindelse med BSE.

Datomærkning af bl.a. juleænder er vi ikke kommet igennem med, men vi arbejder videre med det. Nogle firmaer er begyndt at mærke med produktionsdato, og så kan forbrugerne jo købe de produkter.

Fødevareministeren takkede Hanne Agersnap for rosen. Han mente også, der var flere punkter, hvor det er gået i den rigtige retning.

Når vi siger "arbejder for", er det fordi, vi gerne vil flytte nogle ting.

9. Europaudvalgs møde 26/11-10

Når der skal fastsættes produktionsstørrelser for nye produkter, kan der blive tale om komitéprocedure, hvilket vi selvfølgelig vil arbejde for bliver et krav, så der bliver en faglig vurdering, f.eks. fra EFSA.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.